

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΤΟΣ 36ον

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1983

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 400

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Συνδέσμου -

Εφημερίδας

Καράϊσκου 111

ΤΗΛ. 4123.528

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

Γραφεία Εφημερίδας Αθηνών

Ακαδημίας 61 106 79

Τηλ. 3644.628

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

«ΔΕΥΤΕ ΙΔΩΜΕΝ ΠΙΣΤΟΙ...»

Χάρης στην καλωσύνη παρακίνηση του Διυτή της εφημερίδας μας και φίλου Γιώργου Θωμά η Χριστουγεννιάτικη συνεργασία μας θα προσεγγίσει και φέτος το μεγάλο γεγονός.

Είναι γνωστό ότι το 534 μ.Χ. ο Έλληνας μοναχός Διονύσιος ο Μικρός (πέη ε' αιών. — 540) σπριζάμενος στην πληροφωρία του Κλήμεντα του Αλεξανδρείας (150 — 220 μ.Χ.), ότι ο Ιησούς Χριστός γεννήθηκε το 280 έτος της αιωνοκρατίας του Οικταδίου, καθόρισε ότι η χρονιά αυτή είναι το 754 από κτίσεως Ρώμης. Αυτό το έτος ο Διονύσιος το ονόμασε 1ο μ.Χ. Από τη διασπαύρωση όμως και άλλων πληροφοριών και γεγονότων ο LAURENCE SUSLITGA απέδειξε αργότερα ότι το χρονολόγιο του Διονυσίου του Μικρού παρουσιάζει σφάλμα τεσσάρων τουλάχιστον ετών και έτσι φέτος δεν εισερχόμθα στο 1984 αλλά διανύουμε το 1988. Ο Ιησούς Χριστός, λοιπόν, γεννήθηκε το 4 π.Χ. Τέλος από την έρευνα και άλλων αρχείων, προκύπτει ασφαλώς ότι η γέννηση του Χριστού έλαβε χώρα από τον Οκτώβριο του 5 π.Χ. μέχρι τα μέσα του Μαρτίου του 4 π.Χ. Για το μήνα της Γεννήσεως, δεν υπάρχει υπεύθυνη γνώμη και δεν χρειάζεται. Μέχρι και τον 4ο μ.Χ. αιώνα τα Χριστούγεννα γιορτάζονταν μαζί με τα Θεοφάνεια ή «Επιφάνια» στις 6 Ιανουαρίου. Ο πάπας της Ρώμης Ιούλιος (336—352) θέσπισε για επέτειο της γεννήσεως του Χριστού την 25 Δεκεμβρίου. Έτσι η ημέρα των Χριστουγέννων, εορταστικά και τελετουργικά είναι καθιέρωση γνήσια και δεν χρειάζεται. Μέχρι και τον 4ο μ.Χ. αιώνα τα Χριστούγεννα γιορτάζονταν μαζί με τα Θεοφάνεια ή «Επιφάνια» στις 6 Ιανουαρίου. Ο πάπας της Ρώμης Ιούλιος (336—352) θέσπισε για επέτειο της γεννήσεως του Χριστού την 25 Δεκεμβρίου. Έτσι η ημέρα των Χριστουγέννων, εορταστικά και τελετουργικά είναι καθιέρωση γνήσια και δεν χρειάζεται.

Μέχρι και τον 4ο μ.Χ. αιώνα τα Χριστούγεννα γιορτάζονταν μαζί με τα Θεοφάνεια ή «Επιφάνια» στις 6 Ιανουαρίου. Ο πάπας της Ρώμης Ιούλιος (336—352) θέσπισε για επέτειο της γεννήσεως του Χριστού την 25 Δεκεμβρίου. Έτσι η ημέρα των Χριστουγέννων, εορταστικά και τελετουργικά είναι καθιέρωση γνήσια και δεν χρειάζεται. Μέχρι και τον 4ο μ.Χ. αιώνα τα Χριστούγεννα γιορτάζονταν μαζί με τα Θεοφάνεια ή «Επιφάνια» στις 6 Ιανουαρίου. Ο πάπας της Ρώμης Ιούλιος (336—352) θέσπισε για επέτειο της γεννήσεως του Χριστού την 25 Δεκεμβρίου. Έτσι η ημέρα των Χριστουγέννων, εορταστικά και τελετουργικά είναι καθιέρωση γνήσια και δεν χρειάζεται.

Της εορτής των Χριστουγέννων λοιπορή και ξεχωριστή είναι η υμνογραφία. Οι σημαντικότεροι υμνογράφοι της Βυζαντινής υμνογραφίας, συνθέτουν τα ωραιότερα τροπάρια για τη Χριστού γέννηση. Δίπλα στο μεγάλο γεγονός το Απολυτίκιο της εορτής, τα Καθίσματα, το Κοντάκιο και ο Όικος, τα προσόμοια του Εσπερινού και τα ιδιόμελα, ο Κανών και το Εξαποστειλάριο, και αυτό ακόμα το Συναξάρι, δίνουν στην εορτή το βαθύ και «υπερούσιο» νόημά της, τη λειτουργική μεταμόρφωση.

Ο Εσπερινός των Χριστουγέννων όπως και ο κάθε Εσπερινός, είναι η αρχή της επόμενης ημέρας και ακόμα το σημαντικότερο, καθώς τελειώνει η προηγούμενη ημέρα, με τον ερχομό της καινούργιας αναστήλει το άστρο της Γεννήσεως. Τα τροπάρια του Εσπερινού των Χριστουγέννων σε μια ανεπαλήθετη σύλληψη, τυλίγουν όλα τα γεγονότα της νύχτας εκείνης.

«Τί σοι προσεγγέσκω Χριστέ, ότι ώφθης επί γης ως άνθρωπος δι' ημάς; έκαστον γαρ των υπό σου γενομένων κτισμάτων, την ευχαριστίαν σοι προσάγει: οι Άγγελοι τον ύμνον οι ουρανοί τον Αστέρη: οι Μάγοι τα δώρα οι Ποιμένες το θαύμα η γη το σπλάγιον η έρημος την φάτιν» ημείς δε Μητέρας Παρθένον...»

Από τον Εσπερινό των Χριστουγέννων πρέπει να σταθούμε στο Δοξαστικό της Κοιμήσεως.

«Αιδοῦσάτου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς... Ἀπεργάρισαν οἱ λαοὶ τὸ δόγματι τοῦ Καίσαρος ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ἀνάμνητι Θεότη-

τος...»

Το στήχηρό ιδιόμοτο του Γερμανού του Ομολογητή και του Ανατόλιου, οι στίχοι του Ιωάννη του Μοναχού δίνουν μια ιδιαίτερη λαμπρική αίσθηση, στις εσπερινές ώρες.

«Ἐξ Ἀνατολῶν ἔλθοντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεόν ἐνανθρωπήσαντα» και τους θησαυρούς αυτών προβάλλουν άνοιξαντες, δώρα τίμια προσέφερον δόκιμον χρυσόν, ως βασίλει τῶν αἰώνων και λίθον, ως Θεὸ τῶν ὅλων» και πριημέρω δε νεώκρω, σιμύρνων τὸ Ἄθωνάτω».

Ο άρθρος της εορτής πηγάει από τη Χριστουγεννιάτικη νύχτα. Ο Αγγελικός ύμνος «Ἄδῃς ἐν υψίστοις», ακούγεται ακριβώς στο χρονικό διάστημα πριν από την αγωγή. Από τους ωραιότερους ύμνους στην αρχή του όρθρου, είναι τα τρία Καθίσματα ανωνύμου υμνογράφου. Το πρώτο Κάθισμα αποτινέται στους πιστούς και είναι ακριβώς η περιγραφή της Γεννήσεως:

«Δεῦτε ἰδωμεν, πιστοί, που εγεννήθη ο Χριστός» ακολουθήσωμεν λοιπόν, ἔνθα οδεῖ ο Αστήρ, μετά τῶν μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων».

Το δεύτερο απευθύνεται στην Παύλγια:

«Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβοῖσαι τῷ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν χρόνα ἄγεννησα φασὶ τὸν τιτκομένον την σύλληπην μη διδοχθεῖσα...».

Το τρίτο Κάθισμα αναφέρεται στο Χριστό και δίνει απαντήσεις σε δογματικά θέματα:

«Ὁ ἀχώρητος παντὶ πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις του Πατρός πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; Πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησεν και ὡς ἠδόκησεν...».

Από τους άλλους ύμνους του όρθρου θα σταθούμε σε δύο. Το Εξαποστειλάριο άγνωστου ποιητή:

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, Ἀνατολή Ἀνατολῶν» και οἱ ἐν σκότει και σκιᾷ ἐδρωμεν τὴν ὀλήθειαν...».

Τὸ δεύτερο είναι το απευπανάληπτο εκείνο ιδιόμοτο του Ανδρέα του Κρήτης:

«Ἐφφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιάσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντες».

Ο Πρωτοψάλτης, καθώς το φως των κερών μας θυμίζει τον οδηγό αστέρα, οδηγώντας το χορό σε υψηλές μουσικές κλίμακες, αρχίζει πανηγυρικά τον Κανόνα του Κοσμά του Μαυρομάτη:

«Χριστὸς γεννᾶται δοξάζετε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε...».

Θα κλείσουμε υπευθυμίζοντας τον κανόνα του Ιωάννου του Δαμάσκου:

«Ἐρῶσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης Ὑγρὸν θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι Ἐκὼν δε τεχθεῖς ἐκ Κόρης, τρίβον βαπτῖν...».

Η γιορτή των Χριστουγέννων θα μας φέρει σε επαφή με την υμνογραφία της εκκλησιαστικής ποιήσης στην φιλή της έκφραση. Τα κριτήριά μας για να την κατανοήσουμε πρέπει να είναι εκείνα του απλού πιστού, που δεν τον φθείρει η σμφιβολία και δεν τον παραλύει η άρνηση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

Πάνω στα γεγονότα

ΑΠΟ ΑΡΘΡΟ του Προέδρου του Πολιτιστικού Συλλόγου Γαλαξειδιού, σε άλλες στήλες τούτου του φύλλου, σχετικά με πληροφωρίες από το πρόσφατο συνέδριο των Δημάρχων, Κοινοταρχών και πολιτιστικών φορέων Φωκίδας στο Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών μας έρχεται η απίθανη είδηση, ότι κάποια επιτροπή, προέκρινε σαν χώρους κατάλληλους για την εγκατάσταση του νέου εργοστασίου Αλουμινίας:

1. Τη θέση Προφήτης Ηλίας, του Γαλαξειδιού.

2. Τη θέση Καμιώτισσα, της Ιτέας.

3. «Τη θέση Δαμβράνα» της Βοιωτίας.

Όστε έχαμε τώρα και τον Προφήτη Ηλία σε πρώτη επιλογή!

Δεν ξέραμε πως θ' αντιμετώπιζε το ζήτημα στην περιοχή Δαμβράνας, όσον αφορά όμως το ενδεχόμενο εγκατάστασης του εργοστασίου στην «Καμιώτισσα» της Ιτέας, όπως γράφουμε και στο προηγούμενο φύλλο μας, η θέση των Ιτιωτών και στο παρελθόν ήταν και σήμερα

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ ΠΡΟΕΚΛΗΨΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Κιαιούνται τα Μέλη του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών σε ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση, που θα γίνει την 29ην Ιανουαρίου 1984, ημέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ., στην αίθουσα του Επαγγελματικού επιμελητηρίου Πειραιά Αγ. Κωνσταντίνου 3 (απέναντι από το Δημοτικό Θέατρο) με θέματα:

1) Λογιστικά πεπραγμένα Δ.Σ.

2) Οικονομικός απολογισμός έτους 1983 και έγκριση προϋπολογισμού έτους 1984.

3) Ανακοινώσεις και προτάσεις.

4) Αρχαιρεσίες για την ανώδεξη Δ. Συμβουλίου.

Δικαίωμα συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση έχουν όσοι έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές τους υποχρεώσεις προς το Σύνδεσμο.

Παρακαλούνται όσοι από τα Μέλη επιθυμούν να υποβάλουν υποψηφιότητα για το Διοικητικό Συμβούλιο να καταθέσουν τις σχετικές δηλώσεις τους στα γραφεία του Συνδέσμου το αργότερο μέχρι 20.1.1984.

Σε περίπτωση μη απαρτίας η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επομένη Κυριακή 5.2.1984, την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και με τα αυτά θέματα και θα δρισκεται σε απαρτία οποδήποτε Μέλη και αν είναι παρόντα.

(Από το Γραφείο του Συνδέσμου)

εξακολουθεί να είναι απόλυτα αρνητική. Μάλιστα η συνάδελφος «ο δημοκράτης ΤΗΣ ΙΤΙ-ΑΣ» της 30.11.1983 εκφράζει σαν δεδωμένη την αντίθεση του λαού της Ιτέας σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο, με πρωτοσέλιδο, εξασθηλο πάλι, άρθρο του, που έχει τον τίτλο «Πάλι, στη Βίνα-νη», όπου προτείνει να γίνει, για το κοινό συμφέρον όλης της Φωκίδας.

Έτσι μένει, όπως είδαμε, για συζήτηση η θέση του Προφήτη Ηλία του Γαλαξειδιού, που, με τόση ευκολία, δρῖμαν κατάλληλη να προτείνουν για χώρο εγκαταστάσεως του εργοστασίου τα μέλη της τελευταίας Επιτροπής. Τούτη, όμως, τη θέση θα την προστατέψουν, με κάθε νόμιμο μέσον οι Γαλαξειδιώτες και έχουν γι' αυτό όλα τα δικαιώματα.

Αρκετά το Γαλαξειδί έχει ως τώρα ταλαιπωρηθεί με κάτι τέτοιες πρόχειρες εμπνεύσεις, που τε φέρνουν κατὰ στην καταστροφή. Ως τώρα υπόφερε και υποφέρει από τη χρησιμοποίηση του σαν αγκυροβόλιου παληών καραβιών, παροπλισμένων, σε αριθμό δυσανάλογο με το μέγεθος του λιμανιού του. Θα υποφέρει ακόμα περισσότερο, καθώς και η όλη περιοχή, από τη φημολογούμενη απόληξη του αγωγού λιμνίων αποχετεύσεως της γειτονικής Ιτέας, στα όρια των δυο λιμανιών. Αλλά θα καταστραφεί, κυριολεκτικά, αν έχει την κακή τύχη να ιδεί εγκατάσταση του εργοστασίου της Αλουμινίας στη θέση του Προφήτη Ηλία, που είναι σχεδόν σε επαφή με τον οικισμό.

Το Γαλαξειδί στην ιστορική του διαδρομή έχει υποστεί πραγματικά ολοκαυτώματα χωρίς γογγυσμούς, σεμνόν και περιήρωνα γιατί, με τις θυσίες του, εκπλήρωσε το εθνικό του χρέος. Αλλά δεν είναι δυνατό να επιβαρύνεται διαρκώς με θυσίες που είναι καταστροφικές για την ύπαρξή του. Και καταστροφή θα ήταν η Αλουμίνα στα όρια του, μια βιομηχανία, κρατική μάλιστα, που η ζωή της θα τραβήξει σε πολλές γενιές. Επί τέλους, ας μείνει και κάτι αμύλωντο! Εδώ και λίγον καιρό φάρα μεγάλα ψάρια, που έκαμαν την εμφάνισή τους στην περιοχή, ξάφνιασαν τους κατοίκους της Ιτέας χωρίς αγωγή λιμνίων ακόμα και, πολύ περισσότερο, χωρίς Αλουμίνα. Μιλώμε (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 4)

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Στις 20 Ιανουαρίου γιορτάζει ο Αγ. Ευθυμίου ημέρα γιορτής του Συνδέσμου θα τελεσθεί, όπως κάθε χρόνο, η θεία λειτουργία και αρτοκλασία στον ιερό Ναό του Αγ. Νικολάου Πειραιώς. Μετά το τέλος της τελετουργίας θα γίνει δεξίωση από το Σύνδεσμο στο Ξενοδοχείο του Πειραιώς «SAVOI».

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Α' ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΦΩΚΙΔΟΣ

Στις 11, 12 και 13 Νοεμβρίου 1983 πραγματοποιήθηκε το Α' Συνέδριο των Πολιτιστικών Φορέων Φωκίδας που συνεκάλεσε το Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, με θέμα: «Επιπέδα και παράμετροι Πολιτιστικής ανάπτυξης του Νομού Φωκίδας».

Παρευρέθησαν ο Νομάρχης Φωκίδας, οι Δήμαρχοι, οι Πρόεδροι και των δυο επαρχιών του Νομού Φωκίδας, ως και οι Πρόεδροι ή εκπρόσωποι Πολιτιστικών Πατριωτικών Σωματείων του Νομού Φωκίδας, με έδρα είτε τοπικήν είτε εκτός του Νομού.

Από πλευράς Γαλαξειδιού παρευρέθησαν ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Γ. Τσάλης, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Γαλαξειδιού κ. Α. Γκούλας και από το κέντρο ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών κ. Α. Τζιγούνης.

Γενικός Εισηγητής ήτο ο κ. Τριαντάφυλλος Τριανταφύλλου, Πρόεδρος του Συλλόγου Κροκιδίων, Εκπαιδευτικός Σύμβουλος ΚΕΜΕ ΥΠΕΠΘ, ο οποίος παρουσίασε το θέμα του Συνδέσμου, τους στόχους της μεθόδου εργασίας και τα αναμενόμενα αποτελέσματα του Συνεδρίου.

Τα επί μέρους θέματα ανέπτυξαν οι εισηγητές: κ. Χρήστος Μίχος για την Δωρίδα και η κ. Γιώτα Γαζή για την Παρνασσίδα, το θέμα: «Περιοχές με εδαφική ιδιομορφία και πολιτιστική δραστηριότητα».

Οι κ. Μάκης Κονίδας για την

Δωρίδα και κ. Αργύρης Λαγγουράνης για την Παρνασσίδα το θέμα: «Αναπτυξιακοί παράγοντες και πολιτιστικοί άξονες».

Ο κ. Τριαντάφυλλος Τριανταφύλλου το θέμα: «Κέντρικα και περιφερειακοί πολιτιστικοί άξονες».

Από τα διάφορα θέματα που συνεζητήθηκαν επισημαίνουμε την πρόνοια για την κλειστή θάλασσα του Κορινθιακού Κόλπου, για την αποφυγή της μόλυνσεως και ρυπάνσεώς του. Την δημιουργία καταλλήλων αιθουσών για την ανάπτυξη πολιτιστικών σκοπών (θέατρο, διαλέξεις, κλπ.). Στο Γαλαξειδί έχουμε την αίθουσα του παλαιού Παρθενώνα, του οποίου ευκαιρία είναι τώρα να αποπερατωθεί η ανακατασκευή του. Την αξιοποίηση της λίμνης Μόργου. Την δημιουργία καταλλήλων ικνητρών δια την ανάπτυξη βιοτεχνιών, τουρισμού, πτηνοτροφίας, μελισσοκομίας, ιχθυοτροφίας, κλπ. δραστηριοτήτων που δεν μολύνουν ούτε ρυπαίνουν το περιβάλλον.

Τελειώθηκε επίσης η σημασία της συνταμείσεως των αποστάσεων με την δημιουργία του ποταμιού δρόμου Ροδόμης (Αθήνα — Ελευσίνα — Βίλλια — Δαμβράνα — Κίρρα — Ιτέα).

Ευχόμεθα τα συμπεράσματα του Συνεδρίου με την βοήθεια, όχι μόνον των διαφόρων φορέων, αλλά όλων γενικά των κατοίκων, να πραγματοποιηθούν.

A.T.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΑΛΟΥΜΙΝΑΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες που έχουμε από το τρίτο συνέδριο όλων των Δημάρχων, Κοινοταρχών και Πολιτιστικών Φορέων του νομού μας, στο Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, ειδικό επιστήμονες της ΕΤΒΑ που είναι και ο κυριότερος χρηματοδοτήτης του νέου εργοστασίου Αλουμινίας, συνοδευόμενοι από τον κ. Δήμαρχον Ἀμφισσών και τον πρόεδρο του εργατικού κέντρου Φωκίδας επέλεξαν κατ' αρχάς σαν καταλληλότερους χώρους για την εγκατάστασή του εργοστασίου:

1. Τη θέση Προφήτης Ηλίας στο Γαλαξειδί (για τους ειδικούς της ΕΤΒΑ η πιο ιδανική).

2. Την θέση Καμιώτισσα στην Ιτέα.

3. Την θέση Δαμβράνα στη Βοιωτία.

Τα παραπάνω συμπεράσματα των ειδικών της ΕΤΒΑ δεν είναι βέβαια και τα οριστικά, απασχόποτε όμως είναι ενδεικτικά της οπουσιότητας και της βαρύτητας που θα δείξει στο μέλλον η ΕΤΒΑ για τη θέση «Προφήτης Ηλίας» στο Γαλαξειδί.

Από την μια μεριά το εργοστάσιο υπόσχεται να καταπολεμήσει την ανεργία του νομού μας δίνοντας κάποια ζωή και κίνηση στην περιοχή.

Από την άλλη μεριά όμως γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι θυσίες είναι πολύ μεγαλύτερες.

Ειδικά η εγκατάστασή του εργο-

στασίου στη θέση του Προφήτη Ηλίας σημαίνει τη πλήρη καταστροφή του εναερίου, θαλάσσιου και χερσαίου χώρου του τόπου μας όσο και οι αρμόδιες υπηρεσίες θα λήσουν να το καλύψουν υποσχόμενες στην αρχή ότι θα λάβουν τα μέτρα τους (εγκατάσταση φίλτρων κλπ.).

Συγκρίνοντας δε τις αποστάσεις συμπαριμένουμε ότι η θέση του Προφήτη Ηλία από το Γαλαξειδί είναι η πιο κοντινή απόσταση εργοστασίου από όλες τις άλλες που συζητά η ΕΤΒΑ, στη πραγματικότητα δηλαδή είναι 2 χιλιόμετρα ενώ ακόμα και η απόσταση του εργοστασίου Αλουμινίας από τα Ἀσπρά Σπίτια είναι 12 χιλιόμετρα.

Δηλαδή το εργοστάσιο εγκαθίσταται (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 4)

ΥΠΟΜΝΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΜΑΣ

Παρακαλούμε θερμά τους κ.κ. συνδρομητές μας, που καλυπτερούν συνδρομές τους, να φροντίσουν για την ταμειακή τακτοποίησή τους. Στην έγκαιρη καταβολή της συνδρομής των Μελών στηρίζεται ο Σύνδεσμος και η Εφημερίδα μας.

(Από το Γραφείο του Συνδέσμου)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η σύζυγος του συμπολίτη κ. Χρίστου Νάκου γέννησε αγόρακι.

Να ζήσει το νεογέννητο **ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ**

Η συμπολίτισσα δ. Νίκη Ηλ. Κατσικαούλα και ο κ. Κώστας Καίσαρας έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Η δ. Βίκυ, κόρη του συμπολίτη Δακρυγόρου Τάκη Οικονόμου και ο κ. Πάνος Ν. Εγγονόπουλος, Χημικός Μηχανικός Ε.Μ. Π. έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Θερμά συγχαρητήρια

ΓΑΜΟΙ

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Δη-

μητρίου - Π. Ψυχικού έγιναν οι γάμοι της συμπολίτισσας δ. Καλλιόπης Κ. Κεφάλαι με τον κ. Μιχαήλ Παντέλογλου. Παράνυμφος η κ. Δάφνη Ράμπου και ο κ. Αλέξανδρος Γεωργιάδης. Θερμά συγχαρητήρια

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στον Πειραιά η συμπολίτισσα Ελένη Μαστορίκου.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο συμπολίτης Παναγιώτης Μαρδάκης.

Αποβίωσε ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ρουμελιωτών Ελλάδος Νίκος Σοφολής.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Οι κ. Αδριανή και Μαρία Ν. Σιδηροπούλου και Νικόλαος Σάου - Σιδηροπούλου, εις μνήμην της αγαπητής των Ιουλίας Γεραδάκη, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Οι κ. Αδριανή και Μαρία Ν. Σιδηροπούλου και Νικόλαος Σάου - Σιδηροπούλου, εις μνήμην του αγαπητού των Ανδρέα Π. Τσούνα, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Οι κ. Ευστάθιος, Καίτη, Ρένα Αρβανίτη, εις μνήμην της θείας των Ασημίνας Ν. Αρβανίτη, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Η κ. Ελένη Καραμάνου, το γένος Δ. Πετρατζά, εις μνήμην της θείας της Ασημίνας Ν. Αρβανίτη, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 1.000.

Η κ. Ελένη Καραμάνου, το γένος Δ. Πετρατζά, εις μνήμην προσφύγων της προσώπων, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 500.

Οι κ. Μίνα και Κωνσταντής Κατσωνάκης, εις μνήμην Παναγιώτας Νερομυλίδου, το γένος Παπαδημητρίου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 1.000.

Οι κ. Γιάννης και Παγούλα Φωτιά, εις μνήμην του εξαδέλφου των

Αρχιμανδρίτη Καλλίνικου Μπεριστιάδου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 3.000.

Η κ. Καίτη και ο κ. Νώντας Μπαρβιργιάς, εις μνήμην των γονέων των Νικόλαου και Ασημούλας Αρβανίτη, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Η κ. Χαρίκλεια Μακρή, εις μνήμην της αγαπημένης της φίλης Ελένης Μαστορίκου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 5.000.

Η κ. Μαρία Βαλασσόπουλου, εις μνήμην της αγαπημένης της φίλης Ελένης Μαστορίκου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 5.000.

Οι κ. Μίνα και Κωνσταντής Κατσωνάκης, εις μνήμην του αγαπημένου τους συζύγου και πατρός Ντόνου, με την συμπλήρωση 12 ετών από του θανάτου του, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Η οικογένεια Δημητρίου Μ. Λογοθέτη, εις μνήμην της αγαπημένης της εξαδέλφης Ελένης Μαστορίκου, για την επίσκεψή του Παρθενώνα, δρχ. 1.000.

Ο κ. Κώστας Σκαντζής, εις μνήμην του αγαπητού του φίλου Ανδρέα Τσούνα, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 1.000.

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ

Κων/νος Γεραδάκης, εις μνήμην της αγαπημένης του μητέρας Ιουλίας δρχ. 50.000.

Ουρανία Ηλία του Μιχαήλ, εις μνήμην γονέων και αδελφών δρχ. 2.000.

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

Καραϊσκού 111, Πειραιάς 185 32
Τηλ. 4123528

Υπεύθυνος

ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

Χατζή 10 — Αθήνα

Επιστολές για την Εφημερίδα Συνεργασίας — Χειρόγραφα εις Γεώρ. Ε. Θωμάν
αδός Χατζή 10, Αθήνα, 111 41

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)

Εσωτερικού ετήσια δρχ. 500

Εξωτερικού ετήσια δολ. 15

Νομικών προσώπων, συνδρομή εφημερίδας δρχ. 400

Δημοσιεύσεις και διαφημίσεις για κάθε στίχο

μονής στήλης δρχ. 35

διπλής στήλης δρχ. 70

Εμβάσματα — Επιταγές

Σάββαν Γονιόν, Ταμίαν

Καραϊσκού 111, Πειραιά 185 32

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΓΑΛΑΙΟΣ

Κωλέττη 7 — Αθήνα,

Τηλ. 3621074

Ανταποκριτές — Αντιπρόσωποι στο Γαλαξείδι: Ε. Καμύσης

στη Ν. Υόρκη: Γ. Βαράτος

Επιστολές και παντοειδή χειρόγραφα, αποστέλλόμενα προς την Εφημερίδα και το Σύνδεσμο, δημοσιεύονται ή μη, δεν επιστρέφονται.

Οικογένεια Παρασκευούλας Τσούνα, εις μνήμην του αγαπημένου των Ανδρέα δρχ. 10.000.

Μίμης Παλαιολόγος εις μνήμην του αγαπητού εξαδέλφου Ανδρέου Τσούνα δρχ. 2.000.

Γιάννης και Τάνης Κατσίνας εις μνήμην προσφύγων προσώπων δια αμνάχας του Δάσου δρχ. 3.000.

Ευθύμια Π. Οικονόμου, εις μνήμην γονέων δρχ. 1.000.

Γεώργιος Βαράτος, εις μνήμην γονέων δρχ. 1.000.

Νίκος Βλάμης, εις μνήμην της αγαπημένης του συζύγου Χριστίνας με την συμπλήρωση έτους από του θανάτου της δρχ. 3.000.

Θόμης Προκαλάμος, εγγραφή και συνδρομή 1983 δρχ. 1.000.

Λούλα Πηνιανίδη - Γεωργαντά, συνδρομή 1983 δρχ. 1.000.

Νίκος Ηλία Θεοχάρης, εις μνήμην των παππούδων του δρχ. 1.000.

ΕΥΧΕΣ

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου, εύχεται εις τους απανταχού Γαλαξειδίωτες επ' ευκαιρία των Χριστουγέννων και του Νέου έτους Καλά Χριστούγεννα, χρόνια πολλά, Υγιεινά, Χαρούμενα και ευλογημένα ο Καίνοργιος Χρόνος.

Δια το Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΑΝ. ΦΑΡΔΕΛΛΟΣ

Πρεσβύτερος

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Η κ. Μίτσα Μητροπούλου και ο κ. Γιάννης Νικόλας προσέφεραν δρχ. 2.000 για τις ανάγκες της Κοινότητας, εις μνήμην Ανδρέα Τσούνα.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΕΛΕΝΗ Δ. ΜΑΣΤΟΡΙΚΟΥ

Μια από τις πολλές κυρίες του Γαλαξειδίου — τις λίγες που υπάρχουν ίσως ακόμη — έφυγε από τον κόσμο τούτο. Η Ελένη Μαστορίκου.

Μια όμορφη, γλυκιά φουσιγγωμιά, ευγενική, πάντα γελαστή και πρόσχαρη, ένας κοινωνικός άνθρωπος, χαλασινάτη, ευχάριστη πάντα σε συντροφικές κυριών και κατά πολύ

νεωτέρων της, ήταν παντού συμπάθης και αξιαγάπητη η Ελένη.

Ήταν γόνος αρχοντικής οικογενείας του Γαλαξειδίου, κόρη καρδοσύνη του Ιωάννη Μακρή και συζύγος του ασημένιου Φαρμακοποιού Δημ. Μαστορίκου Προέδρου του Συνδέσμου επί σειράν ετών, του στενοβάτη αυτού, που για τις πολλές υπηρεσίες του είχε τιμηθεί με τον τίτλο του επιτίμου Προέδρου. Αλλά και η Ελένη είχε πολλά προσφέρει στο Σύνδεσμο με τη δραστηριότητά της σε εκδηλώσεις και με τη συμμετοχή της σε εράνους για τη Συνθεσική Στέγη και σε άλλους εράνους του Συνδέσμου.

Ευτύχησε από τη μοναδική κόρη της την κ. Μαρία Κουζή να ιδεί εγγόνια και θιασέγγονα.

Ας είναι αμόνια η μνήμη της αγαπητής Ελένης και το χώμα της αγαπημένης γης του Γαλαξειδίου που την εσκέπασε να είναι ελαφρό. Μίτσα

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΤΣΑΪ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Στις 8 του Δεκέμβρη, Πέμπτη απογεύμα σε αίθουσα του Ενοδοχείου «Κάδο - Ντόρο» του Πειραιά έγινε, όπως είχε ανακοινωθεί, μια ωραία πατριωτική εκδήλωση, το απογευματινό τσάι. Παρ' όλη την κακοκαιρία εκείνης της ημέρας —αδιάκοπη βροχή και κρύο— σημειώθηκε επιτυχία. Πολλές συμπολίτισσες και αρκετοί συμπολίτες άρχισαν από νωρίς να έρχονται. Η συνάντησή με τους πατριώτες και φίλους μας έδωσε ξεχωριστή χαρά. Όλο περσάσαμε ένα πολύ ευχάριστο απόγευμα. Σ' αυτό συνέτελεσε και η μουσική πιάνου με ωραία τραγούδια, παλαιά και νέα, που παίζθηκαν με πολλή επιτυχία από τον πιανίστα κ. Χρ. Μουραμπά.

Αλλά και η επίδειξη παραδοσιακής μέθοδος της κ. Σίας Μπάκα και του κ. Γιόργου Ευαγγελίδη ήταν πολύ πετυχημένη και σηματοδότησε όλους. Οι χαριτωμένες κυρίες — μανέκεν παρουσίασαν πολλά είδη παραδοσιακών ενδυμασιών της Ηπείρου, μοναδικής εμπνεύσεως και εξαιρετικής χειροτεχνίας και καταχειροκροτήθηκαν.

Το ζεύγος Ευαγγελίδη Ηπειρώτες και οι ίδιοι είναι οι εμπνευσμένοι δημιουργοί των ελληνικών αυτών ενδυμασιών. Την παρουσίαση κάθε μιας ενδυμασίας επεξηγόυσε ο κ. Ευαγγελίδης.

Οι φωτεινοί αυτοί μύστες της τέχνης μετέτρεψαν σε σύγχρονες ενδυμασίες τους εντυπωσιακούς τύπους των Ηπειρωτικών και βορειοηπειρωτικών πολύ παλαιών στολών, ώστε να προκαλούν έργο το ενδιαφέρον και το πλεον ανδρικό σε τέτοιου είδους θέματα. Οι κόπες, τα ταγιέρ, το περίφημο «σεγκούνι», μοναδικό στον κόσμο, «οι ζώνες», «τα καπλάκια», «η φούστα», «το πουκάμισο», το κοστούμι σε στυλ «κυρά Φροσύνη», «το νυφικό» φόρεμα κ.ά. είναι από τα ωραιότερα ρούχα της ελληνικής

φοκλορικής και μοντέρνας ραπτικής. Συγχαίρομε θερμά την κ. Σία και τον κ. Γ. Ευαγγέλιδη για την ωραία αυτή επίδειξη και τους ευχαριστούμε γιατί με την προσφορά τους έδωσαν στη συγκέντρωσή μας ένα απάνιο θέαμα που ενώ γοητεύει τις κυρίες και δεσποινίδες προκαλεί και γενικότερο ενδιαφέρον.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε θερμά τον κ. Ευαγγέλιδη και για τα ωραία τραγούδια —παλαιά και νέα— που τραγούδησε πριν από την επίδειξη δίνοντας το κέφι στη συγκέντρωσή μας που τον ακολουθούσαν στο τραγούδι, μερικά μάλιστα χρόνια.

Κατά τη διάρκεια της εκδηλώσεως ο Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Αναστάσιος Τζιγγούνης χαιρέτησε τους παρευρισκόμενους πατριώτες και φίλους και απηύθυνε θερμές ευχαριστίες. Ακολούθησε σύντομη ομιλία της Γεν. Γραμματέως κ. Μίτσας Οικονόμου, με αναφορά στο σκοπό αυτών των εκδηλώσεων και την προσφορά του Συνδέσμου στις παροικίες μας και ιδιαίτερα στη γενέτειρά μας στα 82 χρόνια της υπάρξεώς του, καθώς και την υποχρέωσή μας για τη διατήρησή της ενότητάς αυτής του Συνδέσμου. Τελειώνοντας η κ. Οικονόμου αναφέρθηκε στη δραστηριότητα των πατριωτών μας της αδελφότητας «Οιάνθη» της Αμερικής, της αγάπης στο το Γαλαξείδι και της προβολής της που έγινε στο Φεστιβάλ της Ομοσπονδίας των ελληνικών Τοπικών Συλλόγων στην Αυστρία της Ν. Υ. όρκης που διακρίθηκε το περίπτερο του Γαλαξειδίου και θαυμάστηκε. Με την ευκαιρία αυτή ακούσαμε με συγκίνηση από ηχογραφημένη κασέτα σταλμένη από την Αμερική, κείμενα που ειπώθηκαν κατά τη διάρκεια της εκδήσεως.

Μ.Οι.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ)

Θεόδωρος Πατούλας 1982, 1983

Ηλίας Λουκέρης 1983

Νέστορ Φωκάς 1982, 1983

Ελένη Χατζή 1984

Ιωάννα Χαριστοπούλου 1984

Άρτεμις Παπακωνσταντίνου 1984

Ρωξάνη Δημιού 1984

Μαρία Καννέλη 1984

Λένα Σαχπάλογλου 1984

Γαλάτεια Χαμδάρκα 1980

Αναστάσιος Τζιγγούνης 1983

Μίνα Κατσωνάκη 1984

Αναστασία Καμυδάρη 1983, 1984

Σοφία Στίγχα 1983, 1984

Μαρία Στίγχα 1983, 1984

Καίτη Μπαρόγιοργα 1984

Ιωάννης Πρίμας 1984

Ηλίας Ανδρουτσόπουλος 1984

Γεώργιος Θωμάς 1984

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ)

Αντώνιος Σακελλάριος 1984

Σπύρος Παύλος 1984

Ανθούλα Παλιουδάς 1983, 84

Μιχαήλ Κατσούλης 1983

Θανάσης Κοτοράς 1983

Κ. GESELSCHAP 1982, 83, 84

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Ρουμελιωτών Ελλάδας (Ο.Ρ.Ε.) εκφράζει τις ευχαριστίες του σ' όλους όσους καθ' οιονδήποτε τρόπο συμπαραστάθηκαν στο βαρύτατο πένθος για την απώλεια του αλησμόνητου Προέδρου της Νίκου Σοφολή.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Χωρίς ντροπή

ΒΕΒΗΛΑ ΧΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΙΩΑΝΝΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟ

Τιμής ένεκεν ο Σύλλογος «Ζήνων» εδώρησε στους Γαλαξειδιώτες την πλάκα με την προσωπογραφία του αγωνιστού μας του 1821 που εμείς για τόσα χρόνια δεν ήμπορούσαμε να τιμήσουμε.

Κάποιος όμως θέλησε να δείξει την ευγνωμοσύνη του προς τον ήρωα και προς τον Σύλλογο ακόμα που εδώρησε την πλάκα εις μνήμην του αγωνιστού.

Βέβηλο χέρι θεώρησε... τιμή του να δώσει με μπόγιά τα μάτια

και το μπουπάκι του αγωνιστού! Μ' αυτό θέλησε να δείξει τα αισθήματά της αγριότητάς του.

Και τούτο όχι γιατί τυγχάνω απόγονος του αγωνιστή εκ μητρός Ελένης το γένος Νικολάου Μητροπούλου, αλλά σαν απλός και μόνον Γαλαξειδιώτης, αντικρύζοντας το αίσχος αυτού του αγροίκου που θέλησε να επιδείξει τα ευγενικά αισθήματά προς ένα αγωνιστή.

ΔΗΜ. ΜΙΧ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ελένη Μπούτσικου, εις μνήμην των γονέων της Πάνου και Αικατερίνης Μαρδάκη και αδελφού της Αθανασίου Μαρδάκη δια τον Άγιο Νικόλαο δολλάρια 20 και για τον Άγιο Αθανάσιο δολ. 5.

Γεώργιος Βαράτος, εις μνήμην των γονέων του δρχ. 1.000.

Οικογένεια Ευτυχίου Πεντάρη και Σταύρου Σταυροπούλου, εις μνήμην Ανδρέου Τσούνα δρχ. 5.000.

Νικόλαος Βλάμης, εις μνήμην α-

γαπημένης του συζύγου Χριστίνας επί τη συμπλήρωσι: έτους από του θανάτου της δρχ. 3.000.

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον ευχαρίστησε θερμάς και εύχεται πανθαλόθ και καλά Χριστούγεννα. Δια δε τους μεταστάντας αιωνίαν ανάπαυσιν.

Δια το Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΑΝ. ΦΑΡΔΕΛΛΟΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Ρουμελιωτών Ελλάδος (Ο.Ρ.Ε.) συνήλθε σ' έκτακτη συνεδρίαση σήμερα 18.11.83 μόλις

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Γαλαξείδι 24.11.83

Οικογένεια

κ. Παναγιώτη Κάκαβα

Πραμηνέως 30 — Πλ. Κολιάτσου

ΑΘΗΝΑ

Αγαπητή οικογένεια Κάκαβα

Το Γυμνάσιο και το Λύκειο Γαλαξειδίου κατά την εορτή της Σημείας επέδωσαν τα χρηματικά δραχμεία, που έχει καθιερώσει η οικογένειά σας για τη βράβευσή του πρώτου αποφοίτου μαθητή των σχολείων μας στην μνήμη του αλησμόνητου Γυμνασιάρχη Αγησιόλδου Κάκαβα, σπουδ. μαθητές: 1) Παφίλη Ευθύμιο, απόφοιτο Γυμνασίου δρχ. 5.000 και 2) Στατιστούρη Σμαράγδα, απόφοιτο Λυκείου δρχ. 5.000.

— Αισθανόμεστε και πάλι την βλάβη να σας ευχαριστήσουμε για την αγάπη σας στο σχολείο, όπου εργάσθηκε ο αείμνηστος πατέρας σας επί σειράν ετών και να σας διαβεβαιώσουμε για τα αισθήματά τιμής και υπολήψεως, που μας κατέχουν.

Για το Γυμνάσιο

ΑΝΔΡΙΑΝ. Ν. ΣΤΑΜΑΤΟΥΖΑΣ

Γυμνασιάρχης

Για το Λύκειο

ΔΑΚΤΥΛΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Καθηγητής Μαθηματικών

Γαλαξείδι 24.11.83

ΠΡΟΣ: Το Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών Καραϊσκού 111 — Πειραιά

Αγαπητοί Κύριοι,

Το Λύκειο και το Γυμνάσιο Γαλαξειδίου, κατά την ημέρα του εορτασμού της Σημείας, επέδωσαν τα χρηματικά δραχμεία, που έχει καθιερώσει ο σύνδεσμος «για τη βράβευσή του καλύτερου μαθητή» στους μαθητές: 1) Ζωή Σουλάντζου, μαθήτρια της Γ' τάξεως Γυμνασίου δρχ. 2.000 και 2) Βλαχόγλου Ελένη, μαθήτρια της Γ' Λυκείου δρχ. 2.000.

Ευχαριστούμε θερμά γιατί ο Σύνδεσμος παρακολουθεί με ενδιαφέρον την πρόοδο και επίδοσή των παιδιών της γενέτειράς και παροτρύνει στην ευγενική αλληλεγγύη τους νέους και τις νέες μας.

Με ιδιαίτερη τιμή

Για το Γυμνάσιο

ΑΝΔΡΙΑΝ. Ν. ΣΤΑΜΑΤΟΥΖΑΣ

Γυμνασιάρχης

Για το Λύκειο

ΔΑΚΤΥΛΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Καθηγητής Μαθηματικών

πληροφορήθηκε τον αφνίδιο θάνατο του Προέδρου του Νικολάου Σοφολή, Διευθυντή, εκλεκτού τέκνου

ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ

Νύχτα γεμάτη θαύματα
νύχτα σπαρμένη μάγια,
γράφει επιπληγμένα ο ποιητής για
τη νύχτα των Χριστουγέννων. Κι
αληθινά!

Ήταν μια νύχτα γλυκεία και
παράδοξη. Καθόλου δεν έμοιαζε με
τις παγερές νύχτες του Δεκεμ-
βρίου όταν ξεπληθύνει το πλήρωμα
του χρόνου.

Αιώνες, δεκάδες αιώνων, πριν α-
πό το μεγάλο αυτό γεγονός, οι σο-
φοί προφήτες του Ισραήλ, φωτισμέ-
νοι από το Άγιο Πνεύμα, είχαν
μιλήσει για τη νύχτα αυτή τη γλυ-
κειά και παράδοξη. Τη νύχτα που
ο Θεός θα έσπελνε στη γη τον Μο-
νόγεννη Του, για να σώσει το αν-
θρώπινο γένος από την αμαρτία
και να απολαύσει την υιοθεσία, ό-
πως γράφει ο πρώτος, μετά τον
ένα, απόστολος των Εθνών, ο Παύ-
λος.

Αστέρι, που για πρώτη φορά φά-
νιζε στο στερέωμα, οδηγούσε τους
τρεις Μάγους που ερευνούσαν τον
ουράνιο περιμένοντας να το δουν,
μέρα και νύχτα για να τους φέ-
ρει την ορισμένη, την κοσμιότητα,
μέρα και ώρα στη σπηλιά που εί-
χε γεννηθεί ο Μεγάλος Βασιλιάς.
Και όταν η συνάδεια σταματούσε,
πράγμα παράξενο σταματούσε και
το αστέρι.

Αλλά Βασιλιάς Μεγάλος να γεν-
νηθεί σε σπηλιά! Πως καταδεχτη-
κε η Βασιλισσα Μητέρα Του να
Τον γεννήσει σε σπηλιά χωρίς
γιατρούς, νοσοκόμους, φάρμακα
και όλα τα απαραίτητα και ο-
χι σε παλάτι βασιλικό που θάπρε-
πε;

Κι' άλλο παράδοξο. Ο νεογέννη-
τος Βασιλιάς αντί για χρυσό λίκνο
είχε λίγα φρύγανα και λίγα άχυ-
ροι από τη φάλη. Ούτε οι καθε-
ρμωμένοι κανονιοβολισμοί ακούστη-
καν για να αναγγείλουν τη γέννη-
σή Του.

Τί είδους Βασιλιάς, λοιπόν, ήταν
Αυτός;

Βασιλιάς ασυνήθιστος!

Αυτός που έχει πλάτη Του
των ουρανών και πλάττει Του
των υμνών και Τον δοξολογούν στρα-
τιές Αγγέλων και Αρχαγγέλων, δεν
είχε ανάγκη από τα ανθρώπινα
πολλάκια και τη γήινη μεγαλοπρέ-
πεια.

Γεννήθηκε σαν ο φτωχότερος των
απθρώπων ο ταπεινότερος για να
διδάξει στους ανθρώπους την τα-
πεινωφροσύνη, ακόμη και με τη
γέννησή Του, παράδειγμα που α-
κολούθησε ο' όλη Του τη ζωή στη
γη μέχρι και τη σταύρωσή Του.

Στην πρωτοφανή εκείνη νύχτα η
Χριστουγεννιάτικη τ' αστέρι ήρ-
θε και στάθηκε πάνω από τό, γυναι-
κό πια σε μας, σπηλιά της Βηθ-
λεέμ. Οι τρεις Βασιλιάδες — Μά-
γοι με τη μεγάλη τους μαρφοση
και τη θαυμάσια γνώση που το α-
καλόηθυσαν δεν παραξενεύτηκαν
γιατί το αστέρι τους οδήγησε στη
σπηλιά.

Κατέβηκαν από τις κοιμήσεις τους
και ξεφορτώσαν τα δώρα τους. Τα
πήραν στα χέρια τους και ευλαβι-
κά μπήκαν μέσα. Με σεβασμό πλη-
σίσαν το Βασιλιά που σαν δρέ-
φος ήταν στη φάλη, και του πρό-
σφεραν τα συμβολικά δώρα τους.
Χρυσό στο Βασιλιά, λίβανι στο
Θεό και σμύρνα για τον εφήμερο
νεκρό.

Μια στρατιά αγγέλων γύριζε και
πετούσε γύρω και μέσα στη σπη-
λιά και μελωδικά έψαλλε: «Δόξα εν
υψίστοις Θεώ και επί γης ΕΙΡΗ-
ΝΗ εν ανθρώποις ευδοκίας».

Επί γης ειρήνη!

Η άπειρη σοφία του Θεού δόλ-
θηκε από τα πρώτα χρόνια να δι-
δάξει τον άνθρωπο πως να βρει
την ειρήνη. Όμως ο άνθρωπος δεν
έδωσε προσοχή σ' αυτή τη φωνή.
Και σήμερα 1983 χρόνια από τό-
τε που ο Θεός έγινε άνθρωπος,
για να ανυψώσει τον άνθρωπο και
να τον αποκαταστήσει στην αρ-
χαία μακαριότητα, όλη η ανθρω-
πότητα αγωνίζεται για την ειρήνη
... πολέμωντας.

Μετά από τον ύπνο του πρώ-
του παγκοσμίου πολέμου δημιουρ-
γήθηκε η Κοινωνία των Εθνών για
να προφυλάξει την ανθρωπότητα α-
πό ένα δεύτερο. Μόλις η προσπά-

θεια, γιατί δεν πέρασαν 20 χρό-
νια και ακολούθησε ο δεύτερος
παγκόσμιος καταστροφικότερος
από τον πρώτο.

Και πάλι, μετά τις μεγάλες κα-
ταστροφές και τις ζημιές του δευ-
τέρου παγκοσμίου πολέμου, ελπί-
ζοντας ο άνθρωπος ότι θα κατορ-
θωνε να απομακρύνει μια καινούρι-
νη σύρραξη, τοπική ή γενικότερη
δημιούργησε τον Οργανισμό Ηνω-
μένων Εθνών. Αλλά και πάλι μά-
ταιες προσδοκίες φρούδες ελπίδες.
Γιατί από τη δημιουργία του ΟΗΕ
ως τώρα ειδικόι υπολόγισαν γύρω
στους 300 πολέμους τοπικούς.

Και τώρα ακούμε από την τη-
λεόραση και το ραδιόφωνο εφτίς
πολεμικών πυρκαγιών και άλλες έ-
ποιμες να εκραγούν. Πολλέμους και
μάχες σε διάφορα σημεία της γης.
Πολλέμους και μάχες ανάμεσα σε
αλλοεθνείς Ιράν, Αφγανιστάν, Φά-
κλαντ, Γρανάδα αλλά και σε ομοε-
θνείς βενεζουέλους, σαντινίστας,
τουπιμαόρους. Και ο Αττίλας στην
Κύπρο.

Και επί γης ειρήνη...

Αλλά ποιά ειρήνη;
Φροντίσαμε όλοι μας μεγάλου
και μικρού, άρχοντες και αρχάγε-
νοι, διάστημα και άσπιοι, μορφω-
μένοι και αμόρφωτοι γι' αυτή την
ειρήνη; Την πολυπόθητη αλλά και
ταλαιπωρή ειρήνη;

Όλους μας μας δένει μια αλη-
θινή, μια αγνή, μια αναστά-
σις ο' όλες τις εκδηλώσεις της
ζωής.

Πώς, όμως, να μην υπάρχει αυ-
τό το άγχος στη ζωή μας, αυτό
δεν φροντίσαμε να κυριεύσουμε τη
Βασιλιά του εαυτού μας, τη Βα-
σιλιά του ΕΓΩ μας; Αφού δεν
φροντίσαμε να θρονιάσουμε μέσα
μας την αλληλεγγύη και γενικότε-
ρα την αγάπη; «Αγαπάτε αλλη-
λους» διδάξε ο Θεός Ναζωραίος,
και παλιότερα ο Θεός με μια από
τις δέκα εντολές παράγγειλε: «Α-
γαπήσεις... και τον πλησίον σου
ως σεαυτόν».

Ακολουθήσαμε τον Αρχηγό της
Θρησκείας μας ο' αυτά που μας
δίδαξε και προφορικά αλλά και με
το παράδειμά Του;

Πώς, λοιπόν, μπορούμε να έχου-
με το μέγιστο αγαθό που λέγεται
ειρήνη;

«Αδελφά η μνήμη μου πηγαίνει
στους τελευταίους στίχους του ποι-
ήματος του ασημνήτου Χριστιανού
ποιητή Γ. Βερίτη με επικεφαλής
«Πορεία στο φως» που απευθύνεται
στους κουρασμένους στη ζωή στρα-
τοκόπους:

«Ακολουθάτε το Ακολουθάτε
απ' τη φάλη ως το Σταυρό
— μπόρεσα κι' εγώ να βρω
στό πια σε μας, σπηλιά της Βηθ-
λεέμ. Οι τρεις Βασιλιάδες — Μά-
γοι με τη μεγάλη τους μαρφοση
και τη θαυμάσια γνώση που το α-
καλόηθυσαν δεν παραξενεύτηκαν
γιατί το αστέρι τους οδήγησε στη
σπηλιά.

Κατέβηκαν από τις κοιμήσεις τους
και ξεφορτώσαν τα δώρα τους. Τα
πήραν στα χέρια τους και ευλαβι-
κά μπήκαν μέσα. Με σεβασμό πλη-
σίσαν το Βασιλιά που σαν δρέ-
φος ήταν στη φάλη, και του πρό-
σφεραν τα συμβολικά δώρα τους.
Χρυσό στο Βασιλιά, λίβανι στο
Θεό και σμύρνα για τον εφήμερο
νεκρό.

Μια στρατιά αγγέλων γύριζε και
πετούσε γύρω και μέσα στη σπη-
λιά και μελωδικά έψαλλε: «Δόξα εν
υψίστοις Θεώ και επί γης ΕΙΡΗ-
ΝΗ εν ανθρώποις ευδοκίας».

Επί γης ειρήνη!

Η άπειρη σοφία του Θεού δόλ-
θηκε από τα πρώτα χρόνια να δι-
δάξει τον άνθρωπο πως να βρει
την ειρήνη. Όμως ο άνθρωπος δεν
έδωσε προσοχή σ' αυτή τη φωνή.
Και σήμερα 1983 χρόνια από τό-
τε που ο Θεός έγινε άνθρωπος,
για να ανυψώσει τον άνθρωπο και
να τον αποκαταστήσει στην αρ-
χαία μακαριότητα, όλη η ανθρω-
πότητα αγωνίζεται για την ειρήνη
... πολέμωντας.

Μετά από τον ύπνο του πρώ-
του παγκοσμίου πολέμου δημιουρ-
γήθηκε η Κοινωνία των Εθνών για
να προφυλάξει την ανθρωπότητα α-
πό ένα δεύτερο. Μόλις η προσπά-

θεια, γιατί δεν πέρασαν 20 χρό-
νια και ακολούθησε ο δεύτερος
παγκόσμιος καταστροφικότερος
από τον πρώτο.

Και πάλι, μετά τις μεγάλες κα-
ταστροφές και τις ζημιές του δευ-
τέρου παγκοσμίου πολέμου, ελπί-
ζοντας ο άνθρωπος ότι θα κατορ-
θωνε να απομακρύνει μια καινούρι-
νη σύρραξη, τοπική ή γενικότερη
δημιούργησε τον Οργανισμό Ηνω-
μένων Εθνών. Αλλά και πάλι μά-
ταιες προσδοκίες φρούδες ελπίδες.
Γιατί από τη δημιουργία του ΟΗΕ
ως τώρα ειδικόι υπολόγισαν γύρω
στους 300 πολέμους τοπικούς.

Και τώρα ακούμε από την τη-
λεόραση και το ραδιόφωνο εφτίς
πολεμικών πυρκαγιών και άλλες έ-
ποιμες να εκραγούν. Πολλέμους και
μάχες σε διάφορα σημεία της γης.
Πολλέμους και μάχες ανάμεσα σε
αλλοεθνείς Ιράν, Αφγανιστάν, Φά-
κλαντ, Γρανάδα αλλά και σε ομοε-
θνείς βενεζουέλους, σαντινίστας,
τουπιμαόρους. Και ο Αττίλας στην
Κύπρο.

Και επί γης ειρήνη...

Αλλά ποιά ειρήνη;
Φροντίσαμε όλοι μας μεγάλου
και μικρού, άρχοντες και αρχάγε-
νοι, διάστημα και άσπιοι, μορφω-
μένοι και αμόρφωτοι γι' αυτή την
ειρήνη; Την πολυπόθητη αλλά και
ταλαιπωρή ειρήνη;

Όλους μας μας δένει μια αλη-
θινή, μια αγνή, μια αναστά-
σις ο' όλες τις εκδηλώσεις της
ζωής.

Πώς, όμως, να μην υπάρχει αυ-
τό το άγχος στη ζωή μας, αυτό
δεν φροντίσαμε να κυριεύσουμε τη
Βασιλιά του εαυτού μας, τη Βα-
σιλιά του ΕΓΩ μας; Αφού δεν
φροντίσαμε να θρονιάσουμε μέσα
μας την αλληλεγγύη και γενικότε-
ρα την αγάπη; «Αγαπάτε αλλη-
λους» διδάξε ο Θεός Ναζωραίος,
και παλιότερα ο Θεός με μια από
τις δέκα εντολές παράγγειλε: «Α-
γαπήσεις... και τον πλησίον σου
ως σεαυτόν».

Ακολουθήσαμε τον Αρχηγό της
Θρησκείας μας ο' αυτά που μας
δίδαξε και προφορικά αλλά και με
το παράδειμά Του;

Πώς, λοιπόν, μπορούμε να έχου-
με το μέγιστο αγαθό που λέγεται
ειρήνη;

«Αδελφά η μνήμη μου πηγαίνει
στους τελευταίους στίχους του ποι-
ήματος του ασημνήτου Χριστιανού
ποιητή Γ. Βερίτη με επικεφαλής
«Πορεία στο φως» που απευθύνεται
στους κουρασμένους στη ζωή στρα-
τοκόπους:

«Ακολουθάτε το Ακολουθάτε
απ' τη φάλη ως το Σταυρό
— μπόρεσα κι' εγώ να βρω
στό πια σε μας, σπηλιά της Βηθ-
λεέμ. Οι τρεις Βασιλιάδες — Μά-
γοι με τη μεγάλη τους μαρφοση
και τη θαυμάσια γνώση που το α-
καλόηθυσαν δεν παραξενεύτηκαν
γιατί το αστέρι τους οδήγησε στη
σπηλιά.

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1983

Από το φετεινό μου ταξίδι στην
Ελλάδα και Γαλαξίδι. Πορτές και
γιορτές. Άλλο να γιορτάζεις την
επέτειο της 28 Οκτωβρίου 1940
στην Αμερική και άλλο να τη γιορ-
τάζεις στην Ελλάδα. Άλλο να τη
γιορτάζεις στη Νέα Υόρκη με τις
οργανώσεις, συλλόγους, στις Κοινό-
τητες και στις εκκλησίες και άλλο
να τη γιορτάζεις στον τόπο της κα-
ταγωγής σου, το Γαλαξίδι. Φέτος
είχα την τιμή να τη γιορτάσω μα-
ζί με τους κατοίκους της πολιτείας
μας. Στην επιδητική εκκλησία του
Αγίου Νικολάου, παρόντες οι Κοι-
νοτικές Αρχές, Σχολεία. Οι τρεις
ιερείς μπροστά στο ιστορικό ιερό
Τέμπλο δοξολογούν, πάνω ψηλά ο
θεοσκόπος τρούλος, οι άγιες εικό-
νες, όλο γύρω, μικρές και μεγάλες,
οι πολυέλεοι φωταγωγημένοι, οι
μαρμαρίνες κολόνες που νομίζεις ό-
τι συνδέουν τη γη με τον ουρανό.

Μέσα σ' αυτή τη μεγαλοπρέπεια
του ιερού ναού, είχα την τύχη να
γιορτάσω και εγώ την ιστορική αυ-
τή ημέρα. Ανάμεσα στις φαλμαγίες
της δοξολογίας και του πανηγυρικού
της ημέρας, εκ μέρους της νεαρής
καθηγήτριας του Γυμνασίου, με τις
αληθινές, λογικές και σωστές θέσεις
του λόγου της για τον Ελληνο-ι-
ταλικό πόλεμο και το ξεσπάσμα και
την καθολική αντίσταση του Ελλη-
νικού Λαού εναντίον του φασισμού
και ναζισμού, αισθανθήκα τη συγ-
νήση που σε κάνει να τρέμεις από
πάνω μέχρι κάτω. Ψέθυρο ακούγον-
ται σ' αυτά μου και σαν κινηματο-
γραφική ταινία παρουσιάζονται μπρο-
στά μου σαν ζωντανές εικόνες τα γε-
γονότα της αέχματης εκείνης ημέ-
ρας που ζήσαμε. Και μετά το στε-
φάνωμα στο Ηρώο και την παρέλα-
ση στην παραλία των σχολείων και
οργανώσεων, με τις κατακόρυφες
στολές των, συμπληρώνεται η όλη
γιορταστική εκδήλωση του Γαλαξει-
δίου λαού. Πραγματικά γέμισμα
από υπερηφάνεια, όπως κάθε Έλ-
ληνας για τη χώρα του, για τον τό-
πο της καταγωγής του. Σκέφτηκα,
άραγε οι άλλοι, οι φίλοι και οι εκ-
θροί της Ελλάδας και ιδιαίτερα οι
γείτονες της έχουν μπάει τίποτε α-
πό την ιστορία της; Γιατί αλλοίμο-
νο εάν κάνουν το λάθος και προσά-
λουν τη φιλοτιμία και φιλοπατρία
των Ελλήνων με προκληθείς. Στο
μεγάλο λάθος που θα κάνουν, θα
λάβουν απάντηση ίσως σαν αυτό το
θαύμα της 28 Οκτωβρίου 1940. Γι'
αυτό ημερείς εδώ στην Αμερική είμε-
θα υπερήφανοι για τη φυλή μας. Εί-
μεθα δε πάντα και στο πλευρό των
αδελφών μας Κυπρίων, στο μεγάλο
δράμα που παίζεται σε βάρος των
με την ίδρυση του ψευδοκράτους των
Τουρκοκυπρίων. Δέμε και ημερείς πάλι
«Οχι» στους θαρσάλους Τούρκους
που απέδειξαν ότι ποτέ κανείς δεν
πρέπει να τους δίνει εμπιστοσύνη.
Αυτά λέμε και στους συμπατριώτες
μας Αμερικανούς. Καταδικάζουμε ό-
μοι την εγκληματική πράξη, την ά-
δικη δολοφονία του Ελληνοαμερικανού
αξιωματικού στην Αθήνα, από τα
σκοτεινά στοιχεία τρομοκρατίας, που
προξένησε λύπη και αγανάκτηση α-
κόμη στον αλληγνισμό της Αμερικής.
Μόνο εννομένοι οι Έλληνες κάνουν
θαύματα, γι' αυτό και σήμερα χρει-
άζεται, περισσότερο από κάθε άλλη
φορά και στις σημερινές συνθήκες,
να υπάρχει πάντα η ίδια ομοψυχία
στον Ελληνικό λαό, όπως και στις
μεγάλες ιστορικές ημέρες που τον
δόξαζαν.

Είμεθα υπερήφανοι που ως Ελλη-
νοαμερικανοί δίνουμε πάλι το παρόν
με τη συμπαράστασή μας προς την
Ελλάδα και Κύπρο. Αυτό που γίνε-
ται εδώ στη Νέα Υόρκη και ολόκληρη
την Αμερική αυτές τις ημέρες α-
πό τον Ελληνοισμό δεν περιγράφεται.
Ο συναγεμμένος της Ομογένειας είναι
άνευ προηγούμενο. Διαμαρτυρίες,
συλλαλητήρια, διαδηλώματα παντού.
Ο ενθουσιασμός και η αγάπη του Ελ-
ληνισμού προς τη μητέρα Ελλάδα

μεγάλοι. Η αγανάκτηση για τις ε-
νέργειες των Τούρκων σε βάρος της
Κύπρου, είναι τόσο μεγάλη, που με
μια φωνή διαμαρτυρίας, και όλοι μα-
ζί εννομένοι οι Έλληνες της Αμερι-
κής, αναγκάζουν τους εδώ κυβερνή-
τες, να πάρουν σωστή θέση υπέρ των
δικαιών της Κύπρου και Ελλάδας.
Για πρώτη φορά η Αμερικανική Κυ-
βέρνηση βρίσκεται από την πρώτη
στιγμή στο πλευρό της Κύπρου και
Ελλάδας στις διαφορές με την Τουρ-
κία. Αυτός είναι ο ελληνισμός της
Αμερικής.

Επέστρεψα από το ταξίδι μου στο
Γαλαξίδι όπου συχνά κάνω και με
βρήκαν όλα αυτά τα γεγονότα που
γράφω παραπάνω, αλλά επέστρεψα
δυναμωμένος από το αναβίπωμα
που παίρνω κάθε φορά όταν επισκέ-
πτομαι τον τόπο μας, που γίνεται
πλέον σαν από συνταγή γιατρού φάρ-
μακο του ψυχικού μας κόσμου. Αυτό
το δυναμωτικό φάρμακο του αναβί-
πώματος, το συνηγό και συμβου-
λεύω όλους τους εδώ συμπατριώτες
να το παίρνουν τακτικά. Ένα ταξεί-
δι στη γενέτειρά. Το ιστορικό Γα-
λαξίδι. Εκεί είχα αρκετές επαφές
και με το Σύνδεσμο στην Πειραιά-
Αθήνα και με τον Πρόεδρο της Κοι-
νότητας, και με τον Παλιότοκο
Σύλλογο και το Σύλλογο Προστα-
σίας και Ανάπτυξης και τη Φιλοδασ-
κή Ένωση και το διδακτικό προσω-
πικό των σχολείων, ιδιαίτερα του
Γυμνασίου. Διαπίστωσα, ότι όλοι, σε
γενικές γραμμές, ενδιαφέρονται για
το καλό του τόπου και την εξέταση
και λύση των προβλημάτων. Όμως
χρειάζονται συντονισμένες ενέργει-
ες. Οι σημερινοί κάτοικοι του Γα-
λαξειδίου, που είναι πλέον και φύ-
λακες του τόπου μας, έχουν την ευ-
θύνη και την υποχρέωση για την ε-
ξέταση και λύση των προβλημάτων.
Να προστατεύουν και να σταματούν
αυθαιρέσεις, από ορισμένα στοιχεία
σε βάρος ξένων περιουσιών, οικοπέ-
δων, που δίνουν την ευκαιρία στην
«Αμίσσα να γελούν και να γίνου-
ναι όχι καλακαυτικά σχόλια για
τους Γαλαξειδίτες. Τη μεγαλύτερη
υποχρέωση που έχουν οι κάτοικοι εί-
ναι να παίξουν και βοηθήσουν
τον Πρόεδρο της Κοινότητας και εν-
νομένοι και οργανωμένοι, φροντί-
ζουν για το καλό του τόπου. Θα έ-
χουν έτσι πάντα τη βοήθεια και συ-
μπαράστασή όλων των απανταχού
Γαλαξειδιωτών. Χρειάζεται δουλειά.
«Συν Αθήνα και χείρα κίνει». Η-
μερείς θα είμεθα πάντα συμπαρσά-
τες στα καλά έργα, για την πρόοδο
του τόπου.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Στις 18 Νοεμβρίου, Κυριακή από-
γευμα, έγινε η Γενική Συνέλευση
των μελών της Αδελφότητας Οιδί-
νη, όπου έγινε ο απολογισμός εκ
μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου
και έκανε γνωστή την πλούσια δρα-
ση του Συλλόγου στο 1983 Η με-
γαλύτερη επιτυχία ήτο στο φεστιβάλ
της Ομοσπονδίας των Ελληνικών Σω-
ματιών Νέας Υόρκης, στις 30 Σε-
πτεμβρίου, 1 και 2 Οκτωβρίου όπου
η Αδελφότητα Οιδίνη παρουσίασε το
πιο καλύτερο και πρωτότυπο περίτε-
ρο έλθεσης Το Διοικητικό Συμβού-
λιο παρουσιάσε κατόπιν στα μέλη τη
πρόγραμμα δράσεως για το 1984. Α-
πεφασίσθη υπό της Ολομέλειας ό-
πως το σημερινό Διοικητικό Συμ-
βούλιο παραμείνει ακόμη για ένα
χρόνο και συμπληρώθηκε μόνο η θέ-
ση του αντιπροέδρου, ύστερα από
την παραίτηση του κ. Λάμπρου Πορ-
τούλα, που εγκαταστάθηκε στην Ελ-
λάδα. Εξελέγη ως αντιπρόεδρος ο
κ. Ηλίας Σουλάντζος. Επίσης απε-
φασίσθη όπως φέτος δοθεί η γιορτή
της Βασιλοπρωτίας την Κυριακή από-
γευμα, 15 Ιανουαρίου 1984, στην αι-
θουσα του Αγίου Δημητρίου Αστό-
ριας και η χρονιάτικη χοροεπιδεί-
ξη μετά το Πάσχα. Στο φεστιβάλ
του 1984 θα λάβουμε πάλι μέρος με

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΩ ΜΠΑΛΚΟΝΙ

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ Δ. ΠΕΡΔΙΚΗ

Ήταν ένα καλοκαιριτικό ξημέ-
ρωμα, από το θείο γλυκοχάρμα
του Γαλαξειδιώτικου χώρου.

Η ώρα η απαλή, η ώρα ενός α-
πόκαρτετισμού κι' ενός καλωσορί-
σματος. Το δώδεμο της νύχτας α-
πό το φως, αυτό το αιώσιο πάλε-
μα, ο ερχομός της καινούργιας η-
μέρας, γίνεται θαρείς με τη σιωπή,
αλλά νιώθεις παράξενα χίλιες δυο
φωνές, ψιθύρους, άχνες μυστηρια-
κές.

Το κολλοκίρι, κοιμόμαστε στα
μπαλκόνια. Γινόταν καθώς με τ'
αδελφία ποιός θα κοιμηθεί στο κά-
τω μπαλκόνι (προς τη θάλασσα)
και ποιός στ' επάνω (της αλής
και του περιβολιού), γιατί της θά-
λασσας ήταν σαν προνόμιο.

Εκείνη τη νύχτα είχα σειρά κι έ-
παι κοιμήθηκα στο «κάτω». Επειδή
μόλις σκάσει ο ήλιος το πιάει, θά-
ζοιμε ένα γύρω στη σιδεριά σαντί-
νας σκούρας, μη και μας ξυπνήσει
πρωί - πρωί το φως και θυμάμαι
πως στις άκρες των σεντονιών έ-
κανα άνοιγμα, σαν παραθυράκι και
κοίταζα ως που να κοιμηθώ τη θά-
λασσα, δυό — τρία μέτρα από

μηνά, από τις ποιός περνώ το δρόμο
έκρυγα περπατησιά μέσα στη νύ-
χτα. Η θάλασσα και στη μπουνά-
τσα ακόμα έχει τη μυλιά της, εί-
ναι τ' απέλαιστο κουβεντολόι της
με του θρόχους και τις πέτρες κά-
τω απ' το σπήλι μας. Αυτό το να-
νούρισμα, μαζί με το άλλο ρυθμικό
χτύπημα της «ηλεκτρικής», αντίκρι-
στην άκρη του καρνάγιου, με συμ-
πρόφευαν μέχρι αργά τη νύχτα,
που τα μπάκια σφάλιζαν στο μακά-
ριο παιδικό ύπνο.

Εκείνο λοιπόν το γλυκό χάραμα,
σ' αυτό το χώρο όπως οι παρπα-
νά γραμμές μου τον ζωγράφιζαν,
ξέφυγα από τ' όνειρο, τα μάτια
άνοιξαν σε σήματα πουδινε κά-
ποιος ήχος... Όργανα! Ναι, ή-
ταν όργανα, ξεχωρίζα πια κλαρίνο
και σαντούρι τ' ένα ρυθμό τσάμικ-
κο (ήταν η ελπίδα) στην πιλά σι-
γανή — απαλή ένταση που γί-
νεται.

Τινάχτηκα, σηκώθηκα, ακούμπη-
σα στη σιδεριά. Τό μάτι μου ε-
ρευνούσε μέσα στο θάμπαμα...
Ο ήχος ερχόταν, πλησίαζε, απ' το
δρόμο πίσω απ' τη γωνιά — στρο-
φή που έφαιχνε η πλατεία του
Κάδου με την όμορφη διπλή σκά-
λα της (θύμα κι αυτή των τρο-
χών).

Για λίγα λεπτά, δεν έδωπα τί-
ποτα, μόνο άκουγα τα όργανα και
κάποιες αντιρρήσεις ακαθάρτες κου-
βέντες, ώσπου ξεμύτισαν απ' τη
στροφή άνθρωποι.

Πρώτος φάνηκε ο Γιάννης ο Πλα-
της με το μεγάλο μπουζούκι, δεν
έπαιζε κείνη τη στιγμή. Ακολου-
θούσε ο Τσέλος με το κλαρίνο και
πίσω το σαντούρι (δεν θυμάμαι ό-
λα τα τόσο γνωστά τότε ονόμα-
τα). Δυό δίμαπα μετά, ερχόταν
η παρέα, αργά — αργά. Οι ορ-
γανοπαιχτές κάθισαν στο πέτρινο
πεζούλι, πούφτανε τότε ως την ά-
κρη της «μύτης» εκεί που είναι τό-
ρα η πόρτα κι' ο ακαλαίσθητος
τοίχος του Όμιλου. Ο σκοπός συ-
νέλιξε και στη στιγμή, εκεί στο
μικρό πλάτημα, ένα μοναχικό ξα-
νέμισμα, οι άνθρωποι πιάστηκαν στον
κύκλο του ελληνικού χορού κι' άρ-
χίσανε τη βόλτα στον βαρύ ρυθμό
της «ελιάς».

Ήτανε πέντε γλεντιώδες του Γα-
λαξειδίου που γύριζαν από τ' ολο-
νύχτιο γλέντι τους. Θυμάμαι λίγα
ονόματα, τα πρόσωπα και προ-
παντός τις παλληκαριότητες, λεβέν-
τικες φιγούρες τους:

Ο Αλίσσαϊας Χαλδεάκης, ο Νί-
κος Χριστοδούλου, ο Βοτίντσας, κι
ένος από τους Χατζηγιάννηδες, ο
Θύμιος. Τους άλλους τρεις δεν
τους θυμάμαι. (Δεν γράφω «παρα-
πομπές» μη και παρεξηγηθώ).

Στακάρουν κι' έβλεπα το χορό
τους με φουντωμένη παιδιαστική
χαρά. Η εκτέλεση του τσάμικου στο
Γαλαξίδι ήταν πάντα από τις πιο
όμορφες, ένα κέντημα με τα πό-
δια. Όχι πηδηματά, όχι κινήσεις
του κορμικού άσκησης. Κιολογισ-
μικό το σώμα στο σκοπό... Και

απόλους τους πατριώτες μου θυ-
μάμαι, τότε, έθούτοι εδώ μου φαί-
νεται πως λέγονταν ως οι καλύτε-
ροι χορευτές... Είχα μπροστά
μου μια εικόνα μοναδική. Με τους
απολόους ήχους απ' το κλαρίνο και
το σαντούρι, με τις όμορφες σι-
λουέτες να χορεύουν σιωπηλά, τυ-
λιγμένες στις τελευταίες σκιές που
φκιάχνει το γλυκοχάρμα, με α-
πλωμένη ένα γύρω τη θάλασσα
που άρχιζε να παίρνει κομματα-
στά τα χρώματά της, με τα ρεπά-
λια της νύχτας να φιδεύονται να
φεύγουν από τις γύρω ακρογιαλιές
του Γαλαξειδιώτικου κόρφου... Μια
εικόνα, φκιάγμένη λες από τις μά-
γισσες, για ένα κόσμο κάπως
Λίγο κράτησε ο χορός... Κίνη-
σαν, περνούσαν σε λίγο κάτω απ'
το μπαλκόνι μας αργά, νυχελικά.
Τα όργανα δεν έπαυζαν. Με είχανε
δει. Ο Αλίσσαϊας, συγγενής και
φίλος οικογενειακός όπως όλοι
τους μου πέταξε:

— Δεν κοιμάσαι ρε ζοντόβολο...
Κι' εγώ απάντησα:

— Μπα, που ύπνος, σας βλέπω
και σας χαίρομαι...

Γέλιασαν, κάτι είπαν μεταξύ
τους, προσπέρασαν το στήλι μας
κι' εκεί, πρώτο να στρίψουν το
«Μπουζουζέικο» άρχισαν με τις θρα-
χνές φωνές τους, σιγανά, το «αλα-
σικό» μετά τα γαλαξειδιώτικα
γλέντια, προγούδι της μέρας:

«Τώρα τα πουλιά, τώρα τα χελι-
δονία, τώρα οι πέρδικες...» ως που
σιγά — σιγά δεν ακούγονταν πια
κι' η απαλή γαλήνη απλώθηκε
πάλι σ' όλο το χώρο γύρω.

Αξέχαστες στιγμές, άσθητες
εμπνεύσεις, ωραίοι αλληγορικοί
άνθρωποι, μνήμες φυλακισμένες μέ-
σα μου, που βρίσκουν διέξοδο σε
τούτο το χαρτί... Κι' είναι τόσες
πολλές και διάζονται τόσο να γρά-
ψω για όσες περσότερες μπορώ,
μη και μου φύγουν γρήγορα μη δεν
προλάβω...

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ

Τ

ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1)
για ποί ο τ η τ α ζ ω ή ς, που όμως κανείς δε φαίνεται να την προσέχει, όταν παίρνονται αποφάσεις τόσο σοβαρές για το μέλλον των ανθρώπων.

Συμπέρασμα: υπάρχει τρόπος να γίνει το Εργαστήριο στην καρδιά του δικαστή, πρώτης ύλης του, μέσα στη Φωκίδα, όπως αναμένεται, χωρίς βαριές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στη ζωή των ανθρώπων. Είναι η λύση της Βίνας, που την είχε προτείνει η πρώτη Βουλευτική επιλογή της ενδιαφερόμενης τοποθεσίας.

Στο μεταξύ, οι Γαλαξειδιώτες ως αμετανόητοι...

ΑΛΛΟ ΠΑΛΙ αυτό που καταγγέλλεται από άλλο συμπόλι-τη με γράμμα του, που δημοσιεύουμε σε τούτο το φύλλο. Πρόκειται για ένα διακόσιο «αστείο», παρομοιωμένο της γλυπτής εικόνας του αρχηγού των Γαλαξειδιωτών του '21 Ιωάννου Μητροπούλου, που θέλησε να τον τιμήσει με την προσφορά της ο άξιος σύλλογος «Ζήνων» του Πειραιά, Δίκαια διαμαρτυρείται ο επιστολογράφος, απόγονος του αγωνιστή, αλλά, δυστυχώς, το φαινόμενο είναι γενικό-τερο και προκαλεί αποκαρδίωση και αηδία. Όταν προταθεί στο Αλεξ. Παπαδιαμάντη και του Γιαννούλη Χαλεπά, σημειώματων του νεοελληνικού πολιτισμού, δάφνοναι αναμνάς με... φούμο, μπορεί κανείς να εγείρει τα συμπεράσματά του και για τους δράστες και για τα έργα τους. «Ούτε ξέρουν τι τους γίνεται», είναι το μόνο, που μπορεί να πει κανείς, γυρίζοντας αλλού το κεφάλι του...

ΕΑΝΑΡΧΕΤΑΙ, από πολλές μεριές, στην τρέχουσα επικρα-τία, και δίκαια, γιατί πρόκει-ται για ζήτημα μεγάλης σπου-δαιότητας για την περιοχή μας, το ζήτημα της απολίζεως του αγρογού λυμάτων αποχετεύσεως της γενοτικής Ιτέας. Με το ζή-τημα αυτό ασχολήθηκαν και παλιότερα (για την ακρίβεια στο φύλλο μας του Ιουνίου '81, αρ. 376, για να μη μας ξανα-πονηθεί ότι είναι ό,τι φέρεται να ενδιαφέρον μας!) όταν η συνά-δελφος «Ο ΑΓΩΝ» της Ιτέας, πληροφορούσε ότι εντάχθηκε στο Περιφερειακό Πρόγραμμα της Ε.Ο.Κ., το έργο αποχετεύσεως της πόλεως. Και εκφράσαμε α-πό τότε την άποψη ότι για να είναι κάθιστα ωφέλιμο το έργο αυτό «οι αγρογού πρέπει να κα-ταλήγουν έξω από τον Κρι-σαία κόλπο, προς τον Κορινθια-κό, σε βαθιά νερά». Και απο-κρούσαμε την Τρίπορη, που από την αρχή γινόταν λόγος γι' αυ-τή. Φαίνεται όμως πως οι πε-ρίφημοι «λόγοι οικονομίας» εξα-κολούθησαν να παίζουν το θα-βερό, γενικότερα, ρόλο τους στη συντέλεση του έργου.

Και να μην μιλούμε για εγ-καταστάσεις βιολογικού καθαρι-σμού, που θα εξουδετερώνουν ο-λοκληρωτικά τις συνέπειες από τη φύση των λυμάτων. Αυτή είναι η θεωρητική άποψη. Η πρακτική όμως εμφανίζει πολ-λές δυσχέρειες και πρέπει να τις προσέξουμε, όσο είναι και-ρός, πριν αποδειχθούν μοιραίες. Έχουμε γράψει πολλές φορές για το μικρό μας κόλπο, που α-πό τη φύση του δεν παρουσιάζ-ζει δυνατότητες ανανώσεως και αυτοκαθάρσεως, με αφορμή τα παροπλισμένα καράβια, που έ-χουν γίνει ο εφιάλτης του στα-τελευταία χρόνια και άλλες αι-τίες, όπως οι διαμνηστικές εγ-καταστάσεις «αφηλής οχλήσε-ως», που κάθε τόσο σχεδιάζο-νται για την περιοχή μας. Αν στις αιτίες ρυπάνσεως που υ-πάρχουν σήμερα, φανερές ή α-φανείς, προσθέσουμε και μια α-νομία από την παρουσία των λυ-μάτων, το μέλλον στην περιοχή του δε φαίνεται καθόλου ενθα-ρ-

ρυνικό. Είναι, λοιπόν, ανάγκη, πριν οι οικονομικοί υπολογισμοί επικρατήσουν και γίνουν το μο-ναδικό κριτήριο για το σύνολο του έργου, να υπολογιστεί και το κοινωνικό κόστος από τις ε-πιβλαβείς επιπτώσεις του. Και ν' αποκλειστεί η Τρίπορη και τα ρηχά νερά της για την κατά-ληξη των λυμάτων. Το κάτω-κάτω, αν τελικά προκριθεί, πι-στεύουμε ότι δε θα κινδυνεύει λι-γότερο και η ίδια η Ιτέα, που θάπρεπε να εξυτηρηθεί από το έργο.

ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ γνωστό, από καταβολής, το νερό είναι η μύ-νημη αγωνία του τόπου μας. Γί-νεται με το νερό του Μόργου αγω-γέγγει μέρα και γι' αυτόν και για την περιοχή. Και π ό σ ι-μ ο μ εν νερό απ' αυτή την πη-γή θ' αργήσουμε να ιδούμε, από σφάλματα όχι Γαλαξειδιωτών. Μένει όμως το νερό για δ εν-τ ε ρ ε υ ο υ σ ε ς χ ρ ή σ ε ι ς που μπορεί να το δώσει ο Μόρ-γος κι αγωνίζεται γι' αυτό ο ση-μερινός Κοινοτάχης. Πληροφω-ρούμαστε όμως, θετικά, ότι ση-μειώθηκε ανανέωση από συμπο-λίτες, που, με αναφορά τους στη Νομαρχία, ισχυρίζονται ότι το νερό είναι ακατάλληλο! Εδώ έ-χουμε δυο παραδόξα: το ένα ό-τι απλά άτομα επιχειρούν να υ-παναταξίσουν τον αιρετό εκ-πρόσωπο του οικισμού και φου-σικά δεν πρέπει να εισακουστούν· το άλλο ότι χαρακτηρίζεται ως ακατάλληλο το γ λ υ κ ό νε-ρό, τη στιγμή που γίνεται ανε-κτό, για δευτερεύουσες χρήσεις, πάντοτε, αυτό που μεταχειρίζο-μαστε σήμερα και ε ί ν α ι η θ ά λ α σ σ α, μ ε ψ ε υ δ ώ ν υ μ ο. Είπαμε ότι το νερό του Μόργου α κ α τ α λ λ η-λ ο υ σ π ό σ ι μ ο, προ-σφέρεται για τις άλλες χρήσεις, πού με το σημερινό σκίζονται τα χέρια και φευτούν οι φου-τείες. Νομίζουμε, λοιπόν, ότι ο Πρόεδρος πρέπει να προχωρή-σει τις ενέργειές του, γνωστο-ποιώντας όμως ο ς ό λ α τ α μ έ σ α σ τ ο ν κ ό-σ μ ο, όταν έλθει η ώρα, ότι α π α γ ο ρ ε υ έ τ α ι α π ο λ ύ τ ω ς η χ ρ ή σ η τ ο υ ν ε ρ ο υ α υ τ ο ύ γ ι α π ό σ ι μ ο και εξασφαλίζοντας συγχρόνως κάθε μέσον, που θα συντελούσε στην αδιάλειπτη χρησιμοποίησή του για τις άλ-λες χρήσεις, εάν γι' αυτές δεν υπάρχει απειρόρευση.

ΟΠΩΣ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ από την προκήρυξη που δημοσιεύσα-με και ξαναδημοσιεύσαμε σε τού-το το φύλλο, η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας προκηρύχθηκε φέτος για την 29 Ιανουαρίου 1984. Δεν πρόκει-ται να κάνουμε πάλι παραινήσεις για την αθρόα προσέλευση σ' αυ-τή όλων των Μελών, που είναι αναγκαία κατάσταση η παρουσία τους. Αυτό έχει επικρατήσει σαν αυ-τονόητο, τα τελευταία χρόνια. Είπαμε που θέλαμε να τονίσου-με, ιδιαίτερα τώρα, είναι το θέ-μα της συγκρότησης του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, για να είναι σε θέση ν' αντιμετωπίσει με σύνεση και αποφασιστικότη-τα μια σειρά ζητημάτων που α-πασχολούν το Σύνδεσμο και άλ-λων ιδιαίτερα της γενέτειρας, για να δρουν την πρόποση λύ-ση. Η διοίκηση του Συνδέσμου, όπως είναι ευνόητο δεν είναι μόνο υπόθεση τέσσερων ποίχων του Γραφείου. Είναι υπόθεση, προ πάντων στους δύσκολους καιρούς μας, εξωπερικής δράσε-ως, επαφών, δηλαδή, και παρα-στάσεων στους αρμόδιους φο-ρείς, για μια δυναμική στήριξη και προώθηση ζητημάτων που ενδιαφέρουν το Σύνδεσμο ή το Γαλαξίδι και την αποτροπή κινδύνων που διαγράφονται, τε-λευταία, στον ορίζοντα και το α-πειλούν, σε συνεργασία, πάντα, με τους εκπαιδευτικούς της Κοινό-τητας. Διαφορετικά, ο ρόλος του

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΑΛΟΥΜΙΝΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1)
και δίπλα στο χωριό.

Στη συζήτηση που έγινε στο Συ-νέδριο, αποδείχθηκε ότι όλοι οι Δήμαρχοι, Κοινοτάχες, Πολιτιστι-κοί Φορείς του νομού μας θέλουν να γίνει το εργοστάσιο μέσα στη Φωκίδα αλλά κανένας μα κανένας δεν το θέλει κοντά στο χωριό του. Με λίγα λόγια όλοι επιδιώκουν τα προνόμια που έχει αυτή τη στιγμή η Ιτέα και η Δεσφίνα από το εργοστάσιο των Άσπρων Σπι-τιών δηλαδή να απαχολείται ένα μέρος των κατοίκων τους, στο εργοστάσιο μεταδίδοντας με πούλμαν γ.α. 1 ή και 2 ώρες κά-θε ημέρα και να διατηρούν και το περιβάλλον τους καθαρό κλπ.

Το Εργαστικό Κέντρο Φωκίδας επιμένει στην ίδρυση του εργοστα-σίου με φροντίδα φωνή με συμπα-ραστάτες τον Δήμο Άμφισσας και το Πολιτιστικό Κέντρο Φωκίδας για την κάλυψη της ανεργί-ας. Συμμεριζόμαστε το ενδιαφέ-ρον τους αλλά ποτέ δεν πρόκειται να δεχτούμε να θυσιαστεί το Γα-λαξίδι, το ομορφότερο κομμάτι του νομού μας στο δωμά της κάποιας ανεργίας.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η πρώτη επιτροπή που είχε έρθει να επιλέξει τον κατάλληλο χώρο για την ίδρυση του εργοστασίου, για λογαριασμό της Ρωσικής εταιρίας, επέλεξε σαν το κατάλληλο χώρο μέ-ρος την Βίναση (περιοχή Σαγδί-κας ακριβώς κάτω από το 51, κοντά δηλαδή στην πρώτη ύλη. Η ΕΤΒΑ όμως ενδιαφέρεται για λό-γους οικονομίας σφώς κοντά στη θάλασσα.

Με λίγα λόγια μας ζη-τούν «το κεφάλι» μας επί πί-νων για να πάρουν ζωή τα χωριά της Διορίδας και με-ρικά της Πορνασσίδας, που τοι-χεύονται ζήτημα είναι αν ζουν και 5 άνθρωποι. Πως επιμένει ο Πρό-εδρος του Εργαστικού Κέντρου, και τί έκανε το Εργαστικό Κέντρο Φω-κίδας στους Γαλαξειδιώτες ναυτι-κούς, όταν πρόσφατα τους μαστι-ζε η ανεργία;

Αλλά όταν η Κοινότητα Γαλαξι-δίου και το Λιμενικό Ταμείο δέ-χθηκαν εν μέρει το αγκυροβόλιο

Συνδέσμου καταγιά περιθωρι-κός και ασήμαντος.

Παρακαλούνται, λοιπόν, οι συμπολίτες, μαζί με την ευγενή τους πρόθεση να υπηρέτησουν το Σύνδεσμο τους, να σταθμί-σουν και τις δυνατότητες που έ-χουν και μπορούν να εισφέρουν, για να είναι ουσιαστικά τα α-ποτελέσματα της δράσεώς του. Το καθήκον αυτό ανήκει, φυσι-κά, και στους εκλεκτότερες, που, όπως είναι επόμενο, βασανίζου-νται σκέψης τους, για να ξεχωρί-σουν τα πρόσωπα, που θα τιμή-σουν με την επιλογή τους.

ΜΙΑ ΦΙΛΟΞΕΝΗ γωνιά του σύγχρονου Γαλαξειδίου, όπου δυο άνθρωποι προσέφεραν, συνε-χώς, σαράντα χρόνια, τις πρό-θυμες υπηρεσίες τους σε ντόπι-ους και ξένους, η συμπαθητική ταβέρνα των «ΛΕΩΝΙΔΑ Πα-τριού και Εμμανουήλ Πεκτέση» κατάδασε την ταμπέλα της και έ-κλεισε, τελευταία, την πόρτα της.

Γνήσια φαρμακεία, όπου το Γαλαξειδιώτικο φάρμα, τηγανιστό, συνήθως, αλλά τηγανισμένο με τέχνη και πολλή φροντίδα, απο-τέλεισε τη βασική παραφορά της, με όμορφα κρασοδόρελα, παραταγμένα στη στοίβα της, σιωπηλά, φηγούρες περασμένων εποχών, αφήνει την απλή ανά-μνηση των δυο εργατών και α-φενικιών τους, που περιποιήθη-καν, μια αλόκληρη ζωή, ένα α-ναρίθμητο πλήθος ανθρώπων, ε-κεί, στο βάθος του νεκρού λι-μανιού μας, σεμνά και αθόρυβα.

Ας ξεκουραστούν τώρα οι κα-λοί άνθρωποι της, που βοηθή-σαν, όσο μπορούσαν, με τη δου-λειά τους και με τον τρόπο τους, το πέρασμα του τόπου στους ση-μερινούς καιρούς.

των παροπλισμένων πλοίων, ο Πο-λιτιστικός Σύλλογος επικρίθηκε ά-δικα από τους άλλους Πολιτιστι-κούς φορείς του νομού μας, ότι δόθεν αδρανοίσε μπροστά στη μό-λυνση του Κρισσαίου.

Ήταν άδικο γιατί ο Σύλλογός μας κρατά ακόμη τις κόπιες και τις απαντήσεις από τα τηλεγρά-φημα διαμαρτυρίας στα διάφο-ρα υπουργεία, και αυτό γιατί σαν Πολιτιστικός Φορέας έχει καθήκον να προσταύει πρώτα από όλα το περιβάλλον.

Αλλά και σαν επιπόσιος Σύλ-λογος, γνωρίζει πολύ καλύτερα α-πό τον καθένα τα προβλήματα των εργατών και συμμερίστηκε σε δά-θος την κατάσταση στην οποία είχαν περιέλθει οι συμπατριώτες μας ναυτικοί από την ανεργία. Γιαυτό αρκέστηκε στις διευκρινή-σεις των αρμοδίων Υπουργείων και δεν έπαινε τις διαμαρτυρίες του μέχρι να ξεπεραστεί το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας που αντιμε-τώπιζαν οι ντόπιοι ναυτικοί μας, μια που πολλοί από αυτούς θρή-νησαν προσωρινά δουλειά στα παρο-πλισμένα και με το σκεπτικό ότι ο παροπλισμός δεν ήταν κάτι το μόνιμο όπως και αποδείχτηκε αφού τα περισσότερα πλοία έχουν ήδη φύγει.

Πώς τότε το Πολιτιστικό Κέντρο Φωκίδας και τους άλλους Πολιτι-στικούς Φορείς και Δημάρχους, Κοινοτάχες κλπ. τους είχε πιάσει ο πόνος για το Γαλαξίδι και ήψω-σαν τη φωνή τους να φύγουν τα πλοία αμέσως για να έχουν την θάλασσα καθαρή για μπάνια και τώρα που το εργοστάσιο εγγυά-ται 100 φορές περισσότερη και για πάντα μόλυνση του περιβάλ-λοντος προθούν και αποδέχονται σιωπηρά προς το παρόν την εγ-κατάσταση του εργοστασίου στο Γαλαξίδι;

Το Γαλαξίδι έκανε την παρα-χώρηση στα παροπλισμένα και κάλυψε εν μέρει την ανεργία των κατοίκων του, την στιγμή που κανένας Φορέας και κανένα όρ-γανο του νομού μας δεν ασχολήθη-κε με το πρόβλημα των Γαλαξι-διωτών. Δεν πιστεύουμε όμως ότι είναι διαθεσιμότητα να θυσιαστεί για να καλύψει και την ανεργία των άλλων χωριών. Αν η Άμφισσα ενδιαφέρεται για την ανεργία των κατοίκων της να το φτιάξει στον ελαιώνα. Αλλά από ότι διαπιστώ-θηκε από το τριήμερο συνέδριο στους Δελφούς όλοι θέλουν εκαι το σκύλο χορτάτο και την πίτα ά-κοπη».

Από το Γαλαξίδι ειδικά, ζήτημα είναι αν εργαστούν το 3% των κα-τοίκων του, μια και οι Γαλαξειδιώ-τες, ναυτικοί κατ' εξοχήν στο ε-πάγγελμα, αποκλείεται να αφή-σουν την καρδιά τους (οι περισ-σότεροι είναι αξιωματικοί του ε-μπορικού ναυτικού) και να προ-σληφθούν στο εργοστάσιο σαν ανει-δίκευτοι εργάτες.

Προς το παρόν όμως, όλα τα παραπάνω είναι προκαταρκτικές εκτιμήσεις και θέσεις του Πολιτι-στικού Συλλόγου Γαλαξειδίου χω-ρίς κάτι το τελικό.

Πιστεύουμε ότι το πρόβλημα που πρόκειται σε λίγο να απασχολήσει τον τόπο μας είναι το σοβαρότερο και το μεγαλύτερο από όλα όσα πού έχουν απασχολήσει στο παρελ-θόν.

Γι' αυτό τόσο η Κοινότητα Γα-λαξειδίου, όσο και οι Σύλλογοι θα πρέπει να παρακολουθούμε από κοντά τις εξελίξεις των εργασιών της ΕΤΒΑ και των άλλων αρμο-δίων πάνω σε αυτό το θέμα και μόλις έχουμε πύλον κάτι το συγκεκριμένο να καλέσουμε σε δημόσια συζήτηση με ειδικούς επιστήμονες υπέρ και κατά του εργοστασίου ό-λους τους κατοίκους του Γαλαξι-δίου και ιδιαίτερα αυτούς που διαμένουν μόνιμα στο Γαλαξίδι για να παρθεί μια τελική, μια ορι-στική απόφαση, που πρόκειται να έχει αντίκτυπο τόσο σε μας όσο και στις επερχόμενες γενιές του τόπου μας.

ΛΟΥΚΙΑΣ ΠΚΟΥΛΤΑΣ

Πρόεδρος

του Πολιτιστικού Συλλόγου

ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

περίτερο και θα ζητηθεί η συμπα-ράσταση των απανταχού Γαλαξειδιω-τών και ιδιαίτερα της Κοινότητας Γαλαξειδίου, Συνδέσμου Πειραιώς - Αθηνών και Πολιτιστικού Συλλόγου.

Απεβίωσε τον Οκτώβριο στο Νιού Τζέρσεϊ ο συμπατριώτης Γεώργιος Αργυρίου, σύζυγος της αειμνήστου Μαρίας, το γένος Ηλία Καμύδση. Ένα από τα πρώτα μέλη της Αδελ-φότητας και κατά καιρούς ως αντι-πρόεδρος προσέφερε μεγάλες υπηρε-σίες, ιδιαίτερα μαζί με τη γυναίκα του. Από τους παλιούς μετανάστες δεν έπαψε να εργάζεται πάντα για την ελληνική ιδέα. Αυτοί οι πρωτο-πόροι ήταν που σήμερα οι καινοόρ-γες γενιές απολαμβάνουν τα έργα των, με τα διάφορα ιδρύματα, Κοι-νότητες, εκκλησίες, σχολεία για να μη ξεχνάμε την καταγωγή μας. Χρω-στάμε πολλά ημείς σε όλους αυτούς που πρωτοπόρους που δούλεψαν τό-σο σκληρά για να συντηρήσουν και την οικογένειά τους και να αναπτύ-ξουν τον Ελληνισμό, ανάμεσα στην Αμερικανική κοινωνία. Εκφράζομε εκ μέρους της Αδελφότητας Οιάνη την ευχαρίστηση προς τα παιδιά του Παναγιώτη και Λούη Αργυρίου και Έστερ Χρυσικού και σε όλους τους συγγενείς εδώ και στην Ελλά-δα.

Η σύζυγος του συμπατριώτη μας και μέλους της Αδελφότητας Οιά-νη κ. Νίκου Κοινομάρη γέννησε α-γοράκι. Ευχόμεθα να τους ζήσει. Στις 16 Οκτωβρίου στην εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας Τομς Ρίθερ, Νιού Τζέρσεϊ βαπτίστηκε το κορι-τσάκι των κ.κ. Τομ Ε. Ζήζου και έλαβε τ' όνομα Τζένιφερ - Στέλλα. Παρεβή μετά γεύμα στο ωραιότα-το κέντρο Μπάρκλεϊ όπου παρευρέθη-σαν οι προσκεκλημένοι συγγενείς, φίλοι και γνωστοί και γλέντησαν το γεγονός της βαπτίσεως. Εκ μέρους της Αδελφότητας Οιάνη ευχόμεθα στους γονείς και ιδιαίτερα στους παππού και γιαγιά Επαμεινώνδα και Στέλλα Ζήζου, να ζήσει το νεοφώτι-στο.

Στις 28 Οκτωβρίου στην εκκλη-σία του Αγίου Δημητρίου Αστέρας βαπτίστηκε το αγοράκι των κ.κ. Κο-σμά Ε. Σακελλαρίου, μελών της Α-δελφότητας Οιάνη και έλαβε το ό-νομα Αντώνιος - Κοσμάς. Κατόπι-ν δόθηκε γεύμα για τους προσκελημέ-νους και μεγάλο Γαλαξειδιώτικο γλέντι στο γνωστό κέντρο KNEER'S στην Αστέρια. Παρευρέθηκαν πολλοί συμπατριώτες όπου το γλέντι έγι-νε σωστό πανηγύρι για το γεγονός της βαπτίσεως. Ομιλήσε δε σχετικά και ο επίτιμος Πρόεδρος κ. Γεώργιος Βαβαλής. Ανάδοχοι παρέστησαν η δ. Τέσσα Σακελλαρίου και ο κ. R. SCHRAEDER. Εκ μέρους της Αδελ-φότητας Οιάνη ευχόμεθα να ζήσει το νεοφώτιστο.

Αξίζει να αναφέρω ότι στο ταξεί-δο της Αδελφότητας Οιάνη στην Α-στέρια, Παρεβρέθησαν πολλοί συμπατριώτες όπου το γλέντι έγι-νε σωστό πανηγύρι για το γεγονός της βαπτίσεως. Ομιλήσε δε σχετικά και ο επίτιμος Πρόεδρος κ. Γεώργιος Βαβαλής. Ανάδοχοι παρέστησαν η δ. Τέσσα Σακελλαρίου και ο κ. R. SCHRAEDER. Εκ μέρους της Αδελ-φότητας Οιάνη ευχόμεθα να ζήσει το νεοφώτιστο.

Αξίζει να αναφέρω ότι στο ταξεί-

ΔΩΡΕΕΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ

ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ

1.— Ο Γεώργιος Βαράτος, α-πό Νέα Υόρκη δρχ. 2.000.

2.— Ο Κώστας Χρυσοστομίδης στη μνήμη Ανδρέα Τσούνα δρχ. 1.000.

3.— Η Όλγα και ο Μάριος Ορ-φανίδης, στη μνήμη Ανδρέα Τσού-να δρχ. 1.500.

4.— Ο Νικόλαος Τσούνας, στη μνήμη Ανδρέα Τσούνα δρχ. 1.500.

Το Δ.Σ. του Π.Σ.Γ. τους ευχα-ριστεί θερμά.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΟΛΟΓΩΝ

Από 10 - 12 Νοεμβρίου 1983 πρα-γματοποιήθηκε στην αίθουσα του Ε-μπορικού Βιομηχανικού Επιμελητη-ρίου Αθηνών το 1ο Συνέδριο του Συν-δέσμου Ελλήνων Περιφερειολόγων με θέμα «αποκέντρωση - προώθηση για την ανάπτυξη».

Σ' αυτό το Συνέδριο του οποίου είναι μέλος και ο συμπολίτης μας κ. Χρήστος Νάκος έλαβαν μέρος Έλ-ληνες και ξένοι Περιφερειολόγοι και επιστήμονες. Μεταξύ των ομιλητών ήταν και ο συμπολίτης μας κ. Μά-κης Γ. Μητρόπουλος με θέμα: «αγο-ρική οικονομία ο ρόλος του κράτους και η λαθρόνοιας καπιταλιστική ε-ξέλιξη» αρνητικές ή θετικές προύπο-θέσεις για την περιφερειακή ανάπτυ-ξη της Ελλάδας».

ΠΡΟΛΟΓΗ

Ο συμπολίτης Σημαιοφόρος του

Λ.Σ. κ. Γεώργιος Χαρ. Νάκος προ-βιβάστηκε στο βαθμό του Ανθυπο-πλοιάρχου.

Θερμά συγκαρτήρια

δ: μου στην Αθήνα, στο Μαρούσι και στην οδό Αγίας Ελεούσης 43, επισκε-φθήκα το κατάστημα - μνμνο επιθε-τήρι παραδοσιακών διακοσμητικών αντικειμένων και κεντημάτων της συμπατριώτισσας κ. Γεωργίας Κωστό-πουλου, το γένος Θεοδώρου Βαρβά-του. Στο εργαστήριό της πραγματι-κά θαυμάζεις τις ωραίες ζωγραφιές πά-νω σε πινάκες και σε διάφορα αντι-κείμενα ξύλινα και κεραμικά, ακό-μη και σε καθρέπτες. Διάφορα κεν-τήματα με παραδοσιακά σχέδια, σε φούστες με γελεκάκια, ζωγραφική πάνω σε μεταξωτό μπατίκι. Η καλλι-τέχνης Γεωργία Κωστοπούλου ξανα-ζωντανεύει με τα έργα της την αρ-χαία τέχνη της ναυτογραφίας σε ξύ-λο και της μεταξοπλάτης. Αποτε-λεί δε η όλη έκθεση και εργασία της τιμή για το Γαλαξίδι με την αξία τέχνης της. Μπράβο Γεωργία.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμ-βουλίου της Αδελφότητας Οιάνη, ευχόμεθα στα μέλη και τις οικογέ-νειές των και στους απανταχού Γα-λαξειδιώτες, καλή Χριστούγεννα και χαρούμενο καινοόργιο χρόνο. Ειρήνη σε όλη την ανθρωπότητα.

ΠΩΡΓΟΣ ΒΑΡΑΤΟΣ

(Από έλλειψη χώρου, δύο α-κόμα φωτογραφίες του Φε-στιβάλ στο επόμενο φύλλο).

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΑΓΓΕΙΟ ΚΑΙ

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΧΗΡΟΛΑΚΑ

Όπως πληροφορηθήκαμε από τον Πρόεδρο της Κοινότητας Γαλαξει-δίου κ. Γεώργιο Τζελέ, συνεχίζονται οι εργασίες της επισκευής του Παρ-θεναγγείου.

Έχει ανατεθεί σε εργολάβο η ε-πισκευή της στέγης και σενάξ της οπισθίας πλευράς του κτιρίου και άρχισαν οι εργασίες με την τοποθέ-τηση σκαλωσιών. Η επισκευή της στέγης θα επιτρέψει και την συνέ-χιση των εργασιών της επισκευής του εσωτερικού χώρου της μεγάλης αίθουσας.

Σχετικά με την πλατεία Χηρόλακα ο κ. Πρόεδρος μας πληροφορείται ότι το έργο ανετθή σε εργολάβο και εντός των ημερών πρόκειται να αρ-χίσουν οι εργασίες της συνέχισης και αποπεράτωσης αυτού.

Μ.ΟΙ.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ.

ΤΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ

ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ

Κατά τις αρχαιρεσίες για ανάδει-ξη νέου Δ.Σ. που έγιναν στο Φιλα-νθρωπικό Σύλλογο Γαλαξειδίου κατά την 6ην Νοεμβρίου 1983 εξελέγησαν οι εξής κυρίες:

Πρόεδρος Στρογγυλού Ευαγγελία, Αντιπρόεδρος Παπαγεωργίου Ανθού-λα, Ταμίας Αρβανίτου Χρυσούλα, Γραμματέας Σταμάτουζα Ευαθία, Μέλη Μαρλένη Κατίνα, Ματζώρου Ντίνα, Ζωίτου Γιαννίτσα, Κονταρά-του Ανθούλα, Μπαρόρη Ελένη. Από το Δ. Συμβούλιον

ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΟΛΟΓΩΝ

Από 10 - 12 Νοεμβρίου 1983 πρα-γματοποιήθηκε στην αίθουσα του Ε-μπορικού Βιομηχανικού Επιμελητη-ρίου Αθηνών το 1ο Συνέδριο του Συν-δέσμου Ελλήνων Περιφερειολόγων με θέμα «αποκέντρωση - προώθηση για την ανάπτυξη».

Σ' αυτό το Συνέδριο του οποίου είναι μέλος και ο συμπολίτης μας κ. Χρήστος Νάκος έλαβαν μέρος Έλ-ληνες και ξένοι Περιφερειολόγοι και επιστήμονες. Μεταξύ των ομιλητών ήταν και ο συμπολίτης μας κ. Μά-κης Γ. Μητρόπουλος με θέμα: «αγο-ρική οικονομία ο ρόλος του κράτους και η λαθρόνοιας καπιταλιστική ε-ξέλιξη» αρνητικές ή θετικές προύπο-θέσεις για την περιφερειακή ανάπτυ-ξη της Ελλάδας».